

Navodila za registrirane.

KAKO JE TREBA STAVITI PREDLOGE ZA OPROŠČENJE OD VOJAŠKE SLUŽBE. — NATANČNO SE JE TREBA DRŽATI DOLOČENIH TERMINOV TER NI TREBA NIKAKIH ZASTOPNIKOV.

Washington, D. C., 18. julija. — Generalni profosni maršal Crowder je izdal danes na vse mlade ljudi, ki so se registrirali dne 5. junija, nujen poziv, naj takoj poizvedo pri pristojnih nabornih oblastih za svoje rdeče serijske številke.

Za naslov krajevnih nabornih oblasti za oprostitev (Local Exemption Boards) izve lahko vsa na policijski postaji, ki se nahaja najbližje njegovemu stanovanju.

Kdor tega še dosedaj ni storil, naj to takoj stori. Ti mladi ljudje bodo nato pri teh uradih izvedeli na podlagi listin, če se jim treba prijaviti k naboru in kdaj.

Razvtega se je navedlo vzroke, na podlagi katerih smejo registrirani in izžrebani prositi za oproščanje od službe. V naslednjem hočemo pojasniti, kje in na kak način je treba vložiti predloge za oproščanje od vojaške službe.

Vsa ta sporočila so izvanredne važnosti in kdor jim ne sledi, se lahko izpostavi neprijetnim posledicam.

Vsled tega se še enkrat vsem registriranim nujno svetuje, naj si izrežejo ta navodila in jih shranijo.

Predlogi pri krajevnih oprostilnih uradih (Local Exemption Boards.)

Predloge za oproščanje od vojaške službe ali odstavljene pri nabornih oblastih, Local Boards, torej tam, kjer se morate postaviti na nabor, je mogoče postaviti le na podlagi navedenih vzrokov, ne pa na podlagi zaposlenja v kaki industriji, ki je potrebna za nadaljevanja vojne ali drugače za deželo.

Pri izpolnitvi in vložitvi takih predlogov ne potrebujete nikakega odvetnika ali pravnega zastopnika. Odvetnik je naravnost prepovedano posegati v naborne zadeve ter se pustiti za to plačati.

Informirajte se že sedaj iz katerega vzroka mislite, da ste upravičeni do oproščanja od vojaške službe.

Predloge za oproščanje od službe ali odpust (discharge) je mogoče staviti šele po zdravniški preiskavi, torej če vas spoznajo telesno nesposobnim.

Če hočete staviti tak predlog, si preskrbite še na dan zdravniške preiskave pri uradu naborne oblasti za to potrebni formular. Zahtevajte "Form 110 for Exemption" ali pa "Form 121 for Discharge", kot so pač vaši vzroki.

Če niso pri dotični oblasti na razpolago taki formularji, si preskrbite pamflet ter prepisite iz njega tozadevni formular.

Predlog za oproščanje od službe more vložiti za vas tudi kaka druga oseba, naprimer kak sorodnik. V takem slučaju potrebujete drugi formular.

Predno zapustite urad naborne oblasti, ugotovite natančno, če imate pravilni formular: za "Exemption", za "Discharge" ali za vložitev potom kak druge osebe.

Izpolnite formular natančno ter ga izpopolnjene izročite naborni oblasti. Vaš predlog pa ne sme biti pozneje kot sedem dni po stavljenju k zdravniški preiskavi v rokah nabornega oprostilnega urada. Če ga ne vložite pravočasno, se vas takoj po preteku sedmih dni prijavi pristojni oblast kot obveznega za službo.

Utemeljitev predloga. — Vaš predlog za oproščanje od službe, ki ga morate staviti tekom sedmih dni od dneva zdravniške preiskave, vsebuje le sporočilo, da želite biti oproščeni iz tega ali onega vzroka.

Dokaze zato, da so od vas navedeni vzroki v resnici pravi, morate doprinesti tekom desetih dni po vložitvi predloga torej najpozneje tekom sedemnajstih dni po tem, ko ste bili pri zdravniški preiskavi.

Utemeljitev vašega predloga za oproščanje od službe se izvrši v obliki zapriseženih izjav ali afidevitov. Pri nabornih oprostilnih uradih si dajte vročiti potrebne formularje za take afidevite. Teh formularjev za afidevite pa ne smete zamenjati s prvotnim predlogom, o katerem smo zgoraj govorili.

Informirajte se natančno, če ste dobili pravilne afidevite, namreč za "Exemption", to je za oprostitev, za "discharge" ali odpust, za vložitev predloga potom kak druge osebe mesto vas, in če ste dobili tudi vse, kar potrebujete. Če natančno ne izpolnite vseh formalnosti, vas ne morejo oprostiti.

Odločitev nabornih oblasti. — Odločitev takozvanih nabornih oblasti (Local Exemption Boards) glede vašega predloga se ne izvrši pozneje kot tri dni potem, ko ste vložili ali dali vložiti svoje zaprisežene izjave. Če bodo vašemu predlogu ugodili, vas bodo o tem obvestili ter boste dobili potrdilo.

Da vam pride tozadevno potrdilo res v roko, morate paziti, da dobi naborna komisija vaš natančni naslov. Če ne bo vaš naslov isti kot je na vaši registracijski karti sporočite to pravočasno nabornemu uradu.

Potrjenje, da so vas oprostili, se lahko preklicje vsak čas, to je pokličejo vas lahko k vojakom naknadno, to se pa bo izvršilo le, če ne bodo več veljavni vzroki, vsled katerih so vas oprostili od službe.

Če se vašemu predlogu za oprostitev od službe ne bo

Michaelisova politika.

Danes bo novi nemški kancler razložil svojo politiko. — Povedal bo vojne cilje Nemčije.

London, Anglija, 19. julija. — Ves svet z veliko napetostjo pričakuje današnja zasedanja nemškega državnega zbora, kjer bo novi nemški kancler dr. Michaelis razložil svojo politiko.

Pri tem zasedanju bo kancler podal prvo izjavo o svojem stališču glede vojne; izjava bo zelo pomembna, kajti v izjavi bo povedano, ali bo Nemčija, potem ko so se pri vladi izvršile velike izpremembe, nadaljevala vojno z isto silo kot doslej, ali pa bo poslušala zahteve po miru, katerega narod tako zelo želi.

Mnogo se je že ugrabilo o politiki novega kanclerja, toda do gotovega zaključka ni bilo mogoče priti. Nekateri listi trdijo, da se bo njegova politika nagibala na mir, za kar je večina državnega zbora. Drugi zopet trdijo, da bo kancler pod vplivom vojne stranke in da pomeni njegova vlada samo prehod v vojaško diktaturo.

Poročilo na "Exchange Telegraph" iz Berlina pravi, da je kancler sporočil predsedniku državnega zbora, da naj pripravi zasedanje v četrtek popoldne za vladno izjavo.

Kakor znano, so radikalni, socialistični in katoliški poslanci sprejeli resolucijo, v kateri so se poslanci zavzeli za mir in spravo med narodi. Zahtevali so, da se sklene mir brez vojne odškodnine in brez osvajanj; zahtevali so tudi, da se ustanovi mirovno razsodišče.

Prejšnji kancler Bethmann-Hollweg pa je bil za nadaljevanje vojne, in za mir z vojno odškodnino. Ko mu je državni zbor nasprotoval, je podal svojo resignacijo.

Admiral Tirpitz je brzojavil voditelju liberalne stranke v državnem zboru, Ernestu Bassermannu, ki se nahaja v bolnišnici, da naj deluje za to, da se satire resolucija večine v državnem zboru. Med drugim je tudi rekel:

"Mimoidoč prehranilne težave in vojna oslabelost ne smeta omajati odločnosti nemškega naroda, da bi sprejel morebiti mir, ki bi ogrožal bodočo Nemčijo in njene delavske razrede".

Konservativci so sklenili, da bodo predložili zbornici izpremenjeno resolucijo o vojnih ciljih glede aneksij.

"Deutsche Tages-Zeitung" dolži nemške avstrijske narode, da simpatizirajo z zavezniki.

"Noben Nemec ne more dvomiti, da obstoji zveza ali dogovor med avstrijskimi Čehi, Poljaki in drugimi nemškimi narodi ter z Rusijo, Francijo in Anglijo. Zadnja amnestija, katero je razglasil avstrijski cesar, je prva posledica teh groženj in se mora, smatrala za zmago protivnemških strank."

Izgredi na Portugalskem.

Lizbona, Portugalsko, 18. julija. Na več krajih v mestu je prišlo do resnih spopadov med policijo in demonstranti.

ugodilo, vas ne bodo posebej obvestili ob tem. V tem slučaju bode objavljeno vaše ime v uradu naborne oblasti in najbrže tudi v listih.

Vsled tega morate nekako pet dni po vložitvi zapriseženih izjav, pričeti zasledovati objavljene sezname.

Proti odločitvi krajevnih nabornih uradov lahko apelirata tako registrirani kot vlada pri takozvanih distriktnih uradih. Pri slednjih je tudi treba vložiti vse predloge za oprostitev iz industrijalnih vzrokov.

Glede teh predlogov bomo jutri poročali.

Pošiljatelj denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo nič več denar za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izplačujemo vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pisno vojnega ujetnika ker nam stem pomagata sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSEB

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Žrebanje.

Jutri se bo vršilo v Washingtonu žrebanje. — Morda se bo še prej kot v eni uri vse odločilo.

Washington, D. C., 18. julija. — V petek popoldne ob desetih se bo začelo žrebanje, ki bo odločilo usodo tisočih mož in mladeničev.

Sprva so mislili, da se bo vršilo žrebanje v dvorani, kjer zboruje poslanci, toda s tem ni bil zadovoljen vojni department. Vršilo se bo v eni največjih dvoran, kjer zboruje razni odbori.

General Crowder je rekel danes da bo trajalo žrebanje komaj eno uro.

Prvo številko bo potegnil vojni tajnik Baker, ostale bodo pa potegnili možje, ki bodo imeli zavezane oči.

Kot ofiicijni prič bosta navzoča odbora za vojaške zadeve obeh zbornic. Navzočih bode tudi nekaj častniških poročevalcev in fotografov.

Vsako številko, ki bodo potegnili, bodo takoj zapisali na veliko črno desko.

Albany, N. Y., 18. julija. — V pisarni generalnega adjutanta Stotesburryja so izračunali, da bo v državi New York postal izmed o-nih, ki so se registrirali, vsak štirinajsti mož vojak.

New York bo moral prispevati nad 122,000 mož.

Tempotom opozarjamo rojake, naj ne sedajo na lim raznim dvomljivim "dobrotnikom", ki pravijo, da jih bodo oprostili vojaške službe. Vsak, ki vam pravi kaj takega, je čisto navaden slepar. Najboljše storite, če ga takoj naznani sodišču.

Nek Poljak v New Yorku je plačal nekemu "politiku" 150 dolarjev, da bi ga oprostil vojaške službe. Politik je neznanokam izginil, Poljak se pa kesa svoje nepremišljenosti.

Revolucionarna Španka.

Madrid, Španka, 18. julija. — Vlada dela priprave, da prepreči zborovanje državnih poslancev v Barceloni. Zborovanje je določeno za jutri in je naperjeno proti ministrom.

Poslanci iz Katalonije so zahtevali avtonomno vlado in so naznanili, da se bo vršilo zborovanje v Barceloni, ako vlada ne bo hotela sklicati zasedanja državnega zbora. Ministrstvo tega ni hotelo storiti.

Veliko poslancev je šlo iz Madrida v Barcelono; vendar pa se sodi, da ne bo več vdeležnikov na zborovanju kot osemdeset poslancev in drugih vplivnih mož. Splošno se domneva da zborovanje ne bo imelo uspeha.

Notranji minister naznanja, da sta bila aretirana Aguirre Metaca, ki je tajnik Alejandro Lerrou, ki je voditelj barcelonskih radikalcev ter Basilio Alvarez, agrarskega popagatorja.

Policija je vdušila nemire stavkarjev v San Sebastian.

Amerikanci na Francoskem

Amerikanske čete imajo vse udobnosti. — Francoški vojaki in ljudstvo jim dajo vse.

Ameriško taborišče na Francoskem, 17. julija. — Ameriške čete se nahajajo tu malo manj kot en teden — tukaj po se niso vse — in so se popolnoma vdomačili, da ta del Francije izgleda kot mala Amerika.

Nek častniškarski poročevalci je obiskal ameriško taborišče in je našel vojake z vsem dobro preskrbljene in v najboljšem razpoloženju. Zelo so hvalili prijaznost francoskega ljudstva, ki je dalo Amerikancem mnogo, kar je bilo njim udobno, samo da se nahajajo ameriški vojaki v boljšem položaju.

Seveda ni bilo mogoče dobiti stanovanj po hišah za vse ameriške čete, in tako so kar čez noč nastale barake, ki nudijo prijazno sliko v lepi okolici.

Vode je dovolj, toda ne ve se, ako je dovolj čista. Zato pa rabijo Amerikanci čistilnike. Amerikanci so poznani, da pijejo mnogo vode, čemur se Francozi zelo čudijo, ker sami pijejo večinoma vino in le malo kečaj pokusijo vodo.

Amerikanci bodo ozemlje, v katerem se nahajajo, preuredili po svoje in v kratkem času bo ves okraj izgledal kot vrt. Kaznenjci, ki so zaprti zaradi kakega majhnega prestopka, vsako jutro čistijo po taboru in domači prebivalci se ne morejo dovolj načuditi lepemu redu. Francozi se n. pr. zelo čudijo, da se ameriški vojaki tako radi kopeljejo, kajti, kadar ima kak vojak čas, se teče proti bližnji struzi in se skopelje.

V to okolico so ameriški vojaki prinesli mnogo novosti: najbolj pa Francoze veseli vojaški koncert, vsak večer in ljudstvo prihaja tudi iz oddaljenih krajev, da sliši ameriško godbo, katere morebiti še niso nikdar slišali.

Velika privlačna sila za prebivalce v okolici je tudi mlad lev, ki se nahaja na vogalu neke ulice. Amerikanci četam so ga pozvali Amerikanci v Parizu. Pred kratkim je bil mlad lev pohleven in se je mogel vsakdo z njim igrati. Toda zdaj že nekoliko kaže svojo divjo naravo. Razpraskani obrazi in roke nekaterih vojakov so za to isen dokaz.

V tem taborišču je delo bolj težavno kot pa je bilo v prvotnem taboru v bližini pristanišča, kamor so se pripeljali ameriški vojaki. — Vsak vojak mora na dan delati najmanj po 8 ur, častniki pa od 12 do 16. Poleg tega si zelo prizadevajo, da se privadijo na položaj. Pri vajah sem pa tam kak vojak pade v čestni jarek, toda večina vstraja in vzdrži, kar daje Amerikancem najboljše izpričevalo.

Izdelujejo načrt, da se ameriške čete vezbajo skupno s francoskimi, ki so nastanjene v bližini in katerih dolga izkušnja je Amerikancem na razpolago. — Ameriški in francoski glavni stan se nahajata v istem poslopju in sta med seboj v vednem stiku. Med ameriškim in francoskim vojakom vlada veliki prijateljstvo in pogosto se pripeti, da francoski vojaki na vajah obesijo na bajonete ameriške zastave.

Boji z Lahi.

Rim, Italija, 18. julija. — Avstrijske čete, ki so se včeraj hotele približati našim postojankam, so bile odbite.

Avstrijska artilerija je obstreljevala našo 6. divizijo od Vodičah in vzhod od Gorice. Naša artilerija je z uspehom odgovarjala.

Na celi fronti so se vršili zračni boji. Naši letalci so spravili na tla dvojce avstrijskih letal.

Parnik izgubljen.

Ymuiden, Nizozemsko, 18. julija. Nemški parnik "Magdalena Blumenthal", ki je pri Zanvoort nasel, ko so ga na potu iz Rotterdamu v Nemčijo presenetili angleški rušilci, je izgubljen.

Pomoriški, ki so bili ranjeni, so se izkrcali.

Iz Rusije.

POSKUS VPRIZORITI NEMIRE V PETROGRADU. — STRELJALI V HIŠE. — MAKSIMALISTI NISO MOGLI IZZVATI NEMIROV. — KERENSKIJE JE VŠEL DEMONSTRANTOM.

Petrograd, 18. julija. — Včeraj popoldne so se na Nevskem Prospektu zopet obnovile demonstracije oboroženih mornarjev in vojakov v družbi z delavci in ženskami in je padlo mnogo strelcev. Koliko je bilo ubitih ali ranjenih, ni znano.

Včerajšnji izgredi so bili obnovitev izgredov prejšnjega dne, razum, da so se nemiri prejšnjega dne dogajali okoli polnoči, včerajšnji pa popoldne ob dveh. Manifestacije so se vršile na istem mestu, namreč na Nevskem Prospektu. Oddanih je bilo več slepih strelcev na okna.

Prvič od časa revolucije so se pokazali na mestnih ulicah kozaki, ki patrolirajo po mestu. Na svojem sedlu imajo privezane strojne puške.

London, 18. julija. — Reuterjev dopisnik popisuje petrograjske nemire na sledeči način:

— Voditelji Maksimalistov so poskušali v petrograjski garniziji vprizoriti upor kot posledica odredbi, da se kaznujejo nekateri polki na fronti zaradi nepokorščine.

Pri tem niso imeli mnogo uspeha, dasiravno so pridobili na svojo stran nekaj vojakov.

Proti večeru je nekaj oboroženih demonstrantov korakalo po ulicah. Pozneje so se pa pokazali motorji s — strojnimi puškami in so patrolirali po mestu.

Prebivalstvo se je spočetka držalo po hišah, potem pa, ko ni bilo čuti o kakem nemiru, se je zbralo na ulicah in poslušalo razne govornike.

Nato je prvi polk zapustil svoj stan in je šel v mesto, da se vdeležijo demonstracij. Ves polk je bil oborožen, dajši je to nasprotno določbi delavskega in vojaškega sveta. En polk je korakal po Nevskem Prospektu z namenom, da gre v Durno. Ljudstvo je to bolj gledalo iz radovednosti kot iz simpatije.

Naenkrat je bilo izstreljenih pet strelcev. V isti smeri se je takoj oglasilo regljanje strojnih pušk. Cesta je bila takoj prazna in polk, ki je korakal z nasajenimi bajoneti je bežal z ljudstvom in si je poiskal zavetja.

Nato je bilo slišati streljanje tudi po drugih krajih in slednjič se je razlegalo streljanje od mestne hiše do Kazanske katedrale. Vojaki so mlatili okrog z noži in puškami. Streljali so divje in brez cilja.

Po nekaj trenutkih je streljanje ponehalo. Vsakdo se je potem prikazal iz svojega skrivališča; vojski so v manjših grupah po kratkem prepiranju vrgli svoje puške na rame in so odšli v svoje garnizije.

Dvajset minut potem, ko je prenehalo streljanje, je bil Nevski Prospekt normalen. Nekaj nad deset ranjenecov so prepeljali v ameriško-rusko bolnišnico.

Avtomobili, v katerih so bili vojaki in mornarji pa so oboroženi s puškami vozili po mestu. Šest teh avtomobilov je peljalo na Varšavsko železniško postajo, da bi preprečili, da se ne bi vojni minister Kerenski odpeljal na fronto. Izkazalo se je, da se je Kerenski pred četrt ure odpeljal z vlakom.

Nekateri demonstranti so razobesili zastave z napisom, da se mora vsa oblast izročiti delavskemu in vojaškemu svetu.

Vilo gđc. Kšeninske, ki je bila ljubica prejšnjega carja Nikolaja, so izpremenili v glavni stan prvega polka strojnih pušk, kateri polk je prvi povzročil nemire. Voz za vozom s strojnimi puškami je prihajal. Med demonstranti so bili tudi nekateri vojaki polkov iz Moskve in Pavlovska.

Voditelji delavskih in vojaških delegatov so izdali vsem delavcem in vojakom v Petrogradu sledeči poziv:

— Nekateri osebe, ki nam niso poznane, vas pozivljajo, da nasproti splošni volji, ne izvemšji socialistične stranke, se pokazete na cesti oboroženi in vas vabijo, da protestirate proti razpustu nekaterih polkov, ki so se onečastili na fronti s tem, da so kriminalno prelomili svojo dolžnost proti revoluciji.

Mi, delegati revolucionarne Rusije, izjavljamo, da se je razpust izvršil vsled poročila vojaškega odbora in na povelje vojnega ministra Kerenskija, katerega ste izvolili. Dosledno je vsako zagovarjanje razpuščenih polkov čin proti vašim bratom, ki prelivajo kri na fronti.

Opozarjamo vas, da se, ne sme nobena vojaška skupina pokazati na ulici z orožjem brez posebnega dovoljenja vrhovnega poveljnika, ki se z nami strinja.

Kdor se pregreši proti tej odredbi, ga označimo kot izdajalca in sovražnika revolucije. Vporabili bomo vsa sredstva, ki so v naši moči, da se te odredbe izvršijo.

Petrograd, 18. julija. — Včeraj zvečer se je vršila konferenca ministrov ter delegatov delavske in vojaške stranke. Pri tej priliki je bilo sklenjeno, da se proglasi v Petrogradu vojno pravo.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDružENIH DRŽAVAH

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)
FRANK SAKS, President. LOUIS BENEDIE, Treasurer.

Place of Birth and of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

En celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada	Za pol leta za mesto New York 3.00
Za pol leta	Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta	Za inozemstvo za celo leto 2.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Sent every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prošimo, da se nam tudi pošljejo številke namena, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

do združili narod se prav gotovo ne bodo nahajali gospodje v Clevelandu, kajti oni so, kar očitajo nam, namreč ljudje nikakih resnih namenov in volje do dela ter so — največji ignoranti glede poznavanja razmer in splošne politike, v kolikor presega obseg lokalnega trotednika.

Dopisi.

Forest City, Pa.

Ker sem čitala v "Glasu Naroda", da želite, da bi naznanili iz slovenskih naselbin imena pristo-

voljnih vojakov, sem se jaz nameni-

la, da vam sporočim, da iz Forest

City so odšli trije slovenski fantje

prostovoljno k vojakom, odkar je

Amerika v vojnem stanju. Od prej

jih je pa že večje število v vojaški službi. Ti trije so:

Janez Telban, Alojzij Bučnik in moj

svoj sin Valentin Svigelj, ki je sedaj

v Panami. — Pozdrav!

Marija Svigelj.

Globe, Ariz.

Čital sem v "Glasu Naroda", da je

tu v Globe 3000 dobro oboroženih

štrajkarjev in da smo štrajkarji do

bili zelo burno, ali to je velika, nesramna

kapitalistična laž. Resnica pa je, da je

do 100 oboroženih taktov zvanih gumen.

Štrajk je izbruhnil dne 2. julija, ker

kompanije niso hotele priznati opravičenih zahtev delavcev.

Delavci smo dobro organizirani v

Western Federation of Miners in Industrial

Workers of the World. Prvi dan štrajka je

bilo zelo burno, ali do kakih večjih

nemirov ni prišlo. Na picket line je stalo

do 500 štrajkarjev, ki so par skabom

zastavili pot do rogov. Sicer so se pa

štrajkarji povsem mirno obnašali, dasi so

gumen izživali delavce kot povadli. Tudi

tukajšnji mestni trgovci so potegnili s

kompanijo. Vsi mestni trgovci so bili

oboroženi do zob 4. julija, dasi niso

imeli vzroka in četudi smo se vsi štrajkarji

mirno obnašali, pa ridi oboroženih

štrajkarjev jaz nisem videl. Seveda

kapitalistična nesramna laž, da nas je

3000 štrajkarjev oboroženih, ni ostala brez

posledice. Nekaj večera je prišlo 400

vojakov 17. kavalarijskega polka v Globe,

ki zdaj stražijo kompanijska zemljišča.

Mestna alijanca agitira z vso silo, da

bi izgnali iz Globe vse, ki so člani I. W. W.;

ako se jim bo posrečilo, bomo videli v

bodoče. Tu v Globe in Miami je do 6000

delavcev na štrajku.

Lastniki rogov nočejo nič slišati o

kaki uniji ter nočejo govoriti z unijami

delegati. Kapitalistični časniki pa nas

blatijo, da nismo patriotični do dežele,

ki se zdaj nahaja v vojni. Ali vse to

nas ne moti; mi bomo stali kot skale,

dokler ne ugo-

de našim opravičenim zahtevam.

Z veseljem morem reči, da med

Slovenci in Hrvati ter Italijani ni niti

enega skaba. Je pa nekaj Amerikancev

in "Cousin Jackov", ali malo je tudi

teh; komaj do 20 po številu je teh

garjev hudičev.

Vse rojake opozarjam, da naj ne

hodi za delom v Arizono, ker štrajk je

povsod v Globe, Miami, Clifton, More-

moren, Jerome, Bisbee. Kadar se časi

izboljšajo, bomo že poročali.

Joe Pangerc.

Chisholm.

Edvard Grant, varnosni čuvaj iz

Buhla in Walter Hanrahan sta v rokah

pravice, ker sta ustavljala avtomobile

na okrajni cesti med Buhl in Chisholm

in zahtevala od oseb v vozovih, da jim

izročijo denar. Svoje pretnje sta potrdila

tem, da sta streljala z revolverji. Charles

Kimball iz tega mesta je izpoznal

enega izmed napadalecev. Granta, ki je

bil pozneje aretovan in stavljen pod

varščino \$1000, katero sta dala župan

iz Buhla in neki trgovci.

Tudi drugi napadalec Hanrahan je bil

kasneje aretovan.

Listnica uredništva.

M. S., Forest City, Pa. — Kam

bodo šle posamezne ameriške čete,

nam ni znano, kajti to je tajnost

vojne departmanta. Vsaj splošna

ostanega polki na mestu, kjer so,

posebno pa še v Panami, ki je za

Ameriko najvažnejši kraj, katerega

mora stražiti.

J. M., Martin, Pa. — Ako je bil

dopis poslan, smo ga objavili, ali

pa smo povedali v listnici uredništva,

kajak ga nismo mogli objaviti. Ako

ste pazili, ste morali videti. Naše

mnenje je, da naj družinske

razmere rešujejo samo družinski člani in

nikdo drugi.

Važnost parobrodstva v vojni in pozneje.

Najbolj važna stvar v našem naravnem življenju v sedanjem času so ladje, s katerimi bomo zmagali v vojni. — Ladje, ladje in še več ladij. — kliče Lloyd George. Moramo imeti tonažo, katero je lahko hitro zgraditi in ki more odpluti na morje sedaj, neglede na uporabo teh ladij po končani vojni. Najboljša rešitev našega problema trgovin, mornarice za sedaj pa je slučajno obenem tudi najboljša rešitev za dobo, ki bo nastopila po tej vojni.

Do let krog 1860 smo si delili z Anglijo mornariško nadvlado sveta. Dokler so prevladale ladje po morju lesene jadernice, je naše plovstvo evelo. Gradile ladij v Novi Angliji so bili tako uspešni, da so ponesle njih ladje našo zastavo v skoro vsako pristanišče sveta. Krog leta 1860 pa so se zavirale v tej deželi štiri ekonomske izpremembe, od katerih si ameriška trgovinska mornarica ni nikdar opomogla. Prvič se je pričelo prehajati od lesa na jeklo kot material za grajenje ladij in od vetra na paro kot gonilno sredstvo. Naša prednost glede grajenja ladij je izginila, kajti nismo se imeli razvite železne industrije. Nismo pa tudi imeli izurjenih mehanikov, ki bi gradili in operirali mornariške stroje ter tekmovali na tem polju z Anglijo.

Druge se je odtegnilo podporo, katero se je preje redno dajalo na šim evropskim črtam. S to podporo se je omogočilo tekmovanje z inozemskimi črtami. Prenehali smo podpirati svojo trgovinsko mornarico, dočim so druge dežele, posebej Anglija, še vedno podpirale svoje.

Tretjič so bile prilike notranje ga razvoja v Ameriki, posebno pri grajenju železnice in vodstvu industrije, zavarovanih pred zunanjim tekmovanjem, veliko bolj privlačne za našo mladino in kapital kot pa je bila nezavarovana industrija plovitve po morju.

Četrtič so v Državlanski vojni v Angliji zgrajene konfederirane kizbarke razdele na stotine tisočev naših trgovskih ladij ter poglnele večino ostalih ladij v angleški register. Da se izpolni katastrofo, je sprejel kongres postavko, da ne sme nobena na ta način premeščena ladja nazaj pod ameriško zastavo.

Koncem Državlanske vojne je obrnila dežela svoje oči na noter in skozi celo polovico stoletja se nismo več ozirali na morje.

Danes, sredi vojne, dočim se nam vsiljuje trgovina celega sveta, je naša inozemska trgovina odvisna od tujih ladij. Nemška trgovinska mornarica, ki nam je služila v prejšnjih časih, je zaprta. Angleška trgovinska mornarica je na razpolago angleški admiraliteti ter more služiti nam šele potem, ko se je zadoštilo vsem angleškim potrebam.

Prosperiteta, katere smo bili deležni v tej vojni, ni niti polovico tako velika kot bi lahko bila, če bi imeli svojo lastno trgovinsko mornarico v razmerju kot je velika naša zunanja trgovina. Primer: ameriška trgovinska mornarica bi nam zagotovila skoro monopol na vseh nevtralnih tržiščih in to tržišča, ki bodo uspevala po vojni, kajti ona kupujejo blago, ki se ga potrebuje v mirnih časih.

Kakor hitro bo prišel mir, bodo mogli razviti svojo zunanjo trgovino le narodi, ki bodo imeli na razpolago ladje. Tudi če se nam posreči ustaviti delovanje nemških podmorskih čolnov, je gotovo, da bodo slednji povzročili toliko razdejane glede skupne svetovne ladijske tonaže, da bo paziti velikanško pomanjkanje ladij, kakor hitro bo vojna končana.

Angleške ladje bodo privržale in odvažale blago iz Anglije in vanjo. Isto bodo delale nemške ladje glede Nemčije in skandinavske glede Skandinavije. — Če bo sploh kakšna trgovina — Ameriko in izven-evropskimi deželami, se bo morala vršiti s posredovanjem ameriških ladij. Posebno pa nas vabi velika pacifična trgovina, — tržišče na Kitajskem, ki obsega 400 milijonov duš. Ta trgovina se nahaja danes v rokah našega največjega tekmeča na Istoku, — Japonce.

Konečno smo vendar prišli do spoznanja, da potrebujemo trgo-

Poletno vreme
poveča način hranjenja
dece

Če vaše dete ne napreduje od sedajne hrane, poskusite

Eagle Brand

CONDENSED MILK

THE ORIGINAL

To čisto

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni sedež v ELY, MINNESOTA.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 482 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. POGORLEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

MESEČNI PREGLED MED DRUŠTVI IN JEDNOTO.

Za mesec junij 1917.

odpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 482 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. FOGOBELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikažoji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagajni ima nad \$200,000.00 (dvesto tisoč dolarjev).

Bolniških podpor, poškodnin, odpravnin in smrtnin je že izplačala nad \$1,220,000.00 (Miljon, dvesto dvajset tisoč dolarjev).

Jednota zavaruje za \$250.00, \$500.00, \$1,000.00 in \$1,500.00 smrtnine, ter po \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bol- nik si je svest, da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Glasilo J. S. K. J.

—Vsak človek občuti na svoji ko- li sedanjost strašno draginjo. Vse stvari so se podražile za polovico, med stvarmi, za katere je pa treba plačati dandanašnji dvakratno ali trikratno ceno, se nahaja tudi ti- skarski papir in vse tiskarske po- rebitve.

Uprava "Glas Naroda" je bila prisiljena zvišati naročnino in si- cer za maleknostno svoto petdeset- ih centov na leto, s tem bomo ko- naj, komaj pokrili stroške, kaj ohko se pa zgodi, da bomo imeli celo izgubo.

Glasilo, ki je enkrat tedensko priloga dnevniku "Glas Naroda", računamo glasom sklepa zadnje konvencije J. S. K. J. petdeset cen- tov na leto. V Glasilu priobčamo vse, kar se tiče Jednote, in Glasilo je najboljši sredstvo za agitacijo ter bo v veliki meri pripomoglo k poročvitu in napredku slavne J. S. K. J. —

Zaradi borih petdesetih centov na leto se je le malokdo vznemir- jal vendar so se pa dobili med član- stvom nekateri, katerim je bila ce-

lo ta malenkostna svota previsoka. Umevno je, da ne igra pri njih 50 centov nikake posebne vloge, pač so pa nezadovoljni zavoljo raznih čisto neutemeljenih predsodkov.

Vsem tajnikom smo poslali ime- nik članov, katerim pošiljamo Gla- silo po enkrat v tednu. Ostalim, ki jih ni v imeniku, smo pa pripisali naročnino za Glasilo k naročnini za dnevno prijemanje "Glas Na- roda".

Tajnike opozarjamo, naj primer- jajo naš imenik s svojim tozadev- nim zapisnikom. Vsako najmanjšo izpremembo, naj nam takoj javijo.

Komur poteče pristojbina za Glasilo in dnevnik, se mu oboje skupaj vstavi. V sedanjih težkih časih splošne draginje ne poznamo nikakega pardona.

Mi imamo vse lepo in dobro u- rejeno in da bo red popolen, mora- jo deloma tudi oni preskrbeti.

Naša največja želja je, da bi bili glede Glasila v najkrajšem času vsi na čistem, ter da bi se tudi član- stvo zavedalo v taki meri svoje dolžnosti kot se je zavedamo mi.

1.	253.07	116.25	15.00	4.52	22.60	1.00	412.44	127.00	127.00
2.	239.12	145.50	19.00	4.60	23.00		432.47	101.00	101.00
3.	109.59	57.00	7.50	2.14	10.70		186.93	75.06	75.06
4.	61.98	41.25	5.40	1.42	7.10	1.00	118.15	56.00	56.00
5.	58.30	32.25	4.30	1.12	5.60	1.00	102.57	15.00	15.00
6.	36.50	33.00	4.40	0.88	4.40		79.18	55.00	55.00
9.	264.41	127.50	16.90	5.02	25.10		440.18	283.00	100.00 383.00
11.	47.21	21.75	2.90	0.88	4.40		77.14	10.00	10.00
12.	88.72	47.25	6.30	1.70	8.50		152.72	1000.00 70.00	1070.00
13.	95.92	66.75	8.50	2.14	10.70		184.01	66.00	66.00
14.	47.79	19.50	2.60	0.84	4.20		74.93		
15.	108.67	57.75	7.70	2.20	11.00		188.07	48.00	48.00
16.	132.78	93.75	10.50	2.90	14.50		255.43	500.00 97.00	597.00
17.	6.92	12.00	1.60	0.32	1.60		22.44		
18.	255.48	140.25	18.70	5.22	26.10	0.25	446.75	166.52	166.52
19.	136.24	82.50	10.30	2.72	13.60	1.00	246.86	112.00	50.00 162.00
20.	106.77	57.00	7.20	1.86	9.30		182.38	62.00	62.00
21.	105.55	53.25	7.10	2.06	10.30		178.26	45.00	45.00
22.	123.01	55.50	7.40	2.18	10.90		198.99	1000.00 120.00	1120.00
25.	169.75	94.50	12.20	3.24	16.20	1.00	297.14	116.00	116.00
26.	83.34	43.50	5.60	1.54	7.70	2.00	143.68		
27.	53.41	43.50	5.80	1.18	5.90		109.79		
28.	33.87	19.50	2.50	0.58	2.90		59.35	41.33	41.33
29.	98.19	52.50	6.90	2.06	10.30		169.95	88.00	50.00 138.00
30.	251.45	135.75	18.00	4.44	22.20		432.09	40.00	40.00
31.	138.63	55.25	10.70	2.92	14.60	3.00	225.60	43.00	43.00
32.	81.69	50.25	6.70	1.58	7.90		148.12	61.00	61.00
33.	102.47	59.25	7.90	2.58	12.90		165.35		
35.	78.54	44.25	5.80	1.58	7.90		138.07	29.00	29.00
36.	187.27	132.00	16.20	3.78	18.90	3.00	361.65	148.19	148.19
37.	429.57	242.25	31.80	8.24	41.20	1.00	755.06	1000.00 160.00	1160.00
38.	63.04	39.00	5.20	1.20	6.00		114.69		
39.	137.12	69.75	9.00	2.16	10.80	2.00	232.63	143.00	143.00
40.	126.33	57.75	7.70	2.60	13.00	1.00	210.13	39.00	39.00
41.	40.06	24.75	3.20	0.94	4.70	1.00	74.65		
42.	98.10	52.50	6.90	1.88	9.40		169.28	32.00	32.00
43.	59.54	30.00	4.00	1.10	5.50		100.64		
44.	79.26	48.75	6.50	1.64	8.20		144.35		
45.	130.65	84.75	10.40	2.90	14.50	4.00	248.95	500.00	500.00
47.	98.86	43.50	5.80	1.74	8.70	0.75	158.85	1000.00 70.00	1070.00
49.	85.08	45.75	5.80	1.42	7.10	1.00	146.40		
50.	35.72	23.25	3.10	0.74	3.70	1.00	67.51		
51.								41.00	41.00
52.	85.85	51.00	6.40	1.76	8.80		153.81	9.00	9.00
53.	119.62	75.00	10.00	2.74	13.70	2.00	223.06	12.00	12.00
54.	48.72	24.00	3.20	0.84	4.20		80.96	91.00	91.00
55.	74.48	40.50	5.40	1.36	6.80	1.00	129.54	4.38	4.38
57.	49.21	28.50	3.80	1.10	5.50		88.36		
58.	73.49	39.75	5.30	1.48	7.40		127.42	67.00	50.00 1170.00
60.	48.72	33.75	4.30	0.88	4.40		92.30	5.00	5.00
61.	50.49	40.50	5.40	1.08	5.40		102.87	48.00	48.00
64.	31.42	17.25	2.30	0.52	2.60		54.09		
66.	86.08	43.50	5.80	1.30	6.50		143.18	12.00	12.00
68.	61.29	35.25	4.70	1.16	5.80		108.20	24.00	24.00
69.	38.36	19.50	2.60	0.66	3.30		64.42		
70.	24.83	17.25	2.30	0.58	2.90		47.86		
71.	125.59	90.00	11.50	2.40	12.00		241.49	1000.00 121.00	50.00 1171.00
72.								55.00	55.00
75.	48.30	46.50	6.00	1.30	6.50		110.60	36.00	36.00
76.	37.31	21.00	2.70	0.76	3.80		65.57	10.00	10.00
77.	56.62	20.25	2.70	0.78	3.90		84.25		
78.	132.42	48.75	6.50	2.00	10.00		199.67		
79.	37.44	12.00	1.60	0.34	1.70		33.08		
81.	27.53	27.75	3.30	0.66	3.30	3.00	65.54	43.00	43.00
82.	75.25	48.75	6.50	1.56	7.80		139.86	18.00	18.00
83.	21.85	15.75	2.10	0.42	2.10		42.22		
84.	63.11	34.50	4.60	1.14	5.70		109.05	1000.00	1000.00
85.	97.25	63.00	8.20	2.08	10.40		180.93	46.00	46.00
86.	29.98	13.50	1.80	0.60	3.00		48.88	1000.00	1000.00
87.	23.01	22.50	2.90	0.64	3.20		52.25	59.00	59.00
88.	41.26	26.25	3.50	0.80	4.00	2.00	77.81	41.00	41.00
89.	54.82	36.00	4.70	1.10	5.50	1.00	103.12	14.00	14.00
90.	26.24	27.75	3.70	0.74	3.70	1.00	63.13	9.00	9.00
92.	39.44	27.00	3.40	0.78	3.90		74.52		
94.	142.48	75.75	10.10	2.62	13.10		244.30	10.00	10.00
99.	58.02	30.75	4.10	1.12	5.60		99.59	15.00	15.00
100.	30.96	20.25	2.70	0.54	2.70		57.15	66.33	66.33
101.	28.31	16.50	2.20	0.50	2.50		50.01	40.00	40.00
103.	57.58	51.75	6.90	1.38	6.90		124.51		
104.	18.80	18.00	2.40	0.50	2.50		42.20		
105.	59.32	36.75	4.60	1.18	5.90	1.00	107.75	67.00	67.00
106.	42.17	30.00	3.70	0.76	3.80		80.43		
107.	31.25	21.00	2.60	0.58	2.90		59.83	30.00	30.00
108.	35.01	22.50	2.90	0.86	4.30		65.82		
109.	27.92	17.25	2.30	0.54	2.70		50.71		
110.	83.01	50.25	5.60	1.44	7.20	1.00	148.50	61.00	61.00
111.	77.77	34.50	4.50	1.10	5.50	1.00	124.37	103.00	103.00
112.	25.08	17.25	2.20	0.50	2.50		47.53		
114.	131.38	96.75	12.20	2.48	12.40		255.21	103.00	103.00
116.	45.47	26.25	3.50	1.18	5.90		82.30		
117.	19.72	15.00	2.00	0.44	2.20		39.36		
118.	22.91	12.00	1.60	0.40	2.00		38.91		
119.	11.23	12.75	1.70	0.34	1.70		27.72		
120.	25.48	24.00	3.20	0.64	3.20		56.52		
121.	28.40	19.50	2.60	0.68	3.40	1.00	55.58	31.00	31.00
122.	20.92	21.75	2.30	0.50	2.50		47.97		
123.	3.49	12.00	1.00	0.26	1.30		24.05		
124.	6.45	12.75	1.40	0.30	1.50		30.65		

Mrtve dežele Evrope.

(V naslednjem pričemanju priobčevati serijo člankov izpod peresa J. W. Headlana. Ti članki se odlikujejo po skro minucijskem poznavanju evropskih razmer, da si ravno opaziti tudi pogrške in napačne sodbe, katerim pa se ne more izogniti tuje.)

I.

Praprotniku, članom društva sv. Jerneja št. 81 JSKJ, kot ustanovitelja našega društva, ker sta nam šla v vseh ozirih na roko. Vem, da ne iščeta kričee hvala in delata tiho; in zaradi tega naj jima bo na tem mestu izročena toliko večja čast. Hvala tudi vsem članom omenjenega društva, ker so nam šli vedno na roko ob času veselja, ter se jim društvo še nadalje priporoča za njih naklonjenost.

Ostala društva, rojake in rojakinje pa v ljudsko vabimo, da nas v obliki številu posetijo na omenjeni dan, kar bomo znale tudi me vspostevati.

Pozdrav vsem članom in članicam naše slavne JSKJ.

Antonija Aister, tajnica.

Naznanila.

Tem potom naznanjam članom in članicam društva Jugoslovani št. 104 JSKJ v Chicagu, Ill., da bo pri prihodnji seji t. j. 22. julija priobčen polletni račun in razdeljena bodo pravila, katere sem ravnokar sprejel. Nadalje naznanjam, da bo vsak, kateri se ne vdeleži seje brez opravičnega vzroka, plačal 25¢ v društveno blagajno po sklepu zadnje redne seje. Priprave se bodo sklepale o prihodnji veselici, katere se vrši meseca septembra. Seja se začne točno ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih na Racine Ave. in 18. cesti. Z bratskim pozdravom Joseph Blish, tajnik.

Članom društva sv. Jožefa št. 45 JSKJ v Indianapolis, Ind., se tem potom naznanja, da je društvo na redni seji dne 8. julija sklenilo, da priredimo IZLET (piknik) v prid društvene blagajne za pokritje društvenih stroškov, in sicer dne 6. avgusta, na farmi, kjer so letos ponavadi zabave več društev. Torej opozarjam vse člane, da se vsi vdeležijo tega piknika. Kdor izmed članov se ne bo vdeležil, bo moral plačati vsak brez izjeme en dolar v društveno blagajno za pokritje društvenih stroškov.

Obenem društvo vabi vsa sosedna društva in ostalo občinstvo za obilni poset. Za dobro postrobo bo vse preskrbljeno. Avtomobil za vdeležnike bo na razpolago od 10. ure naprej.

Torej na svidenje 5. avgusta! Odbor društva sv. Jožefa.

Prihodnja četrtletna seja društva sv. Petra št. 50 JSKJ se bo vršila v soboto dne 21. julija v navadnih prostorih Hubertus Jager Hall, 211 Montrose Avenue, Brooklyn, N. Y. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri tej seji bodo razdeljena nova društvena in Jednotina pravila. Vsak član in članica naj se potruji in gleda na to, da pride k tej seji, da sprejme oboja pravila osebno, da jih ne bo treba razposiljati potom pošte in plačevati poštnino brez potrebe. Za mesec julij je pri rednem sestanku doklada 25¢ za vsakega člana in enakovredne članice za 6 mesecev za glasilo. Cenjeni člani in članice, namreč oni, kateri so 2 meseca s plačevanjem zastali, so prijazno opominjani, da to pri tej seji blagovolijo poravnati. Slavno članstvo se s tem prijazno vabi, da se te seje blagovolijo vdeležiti, posebno pa so vabljeni oni, kateri še letos ni bilo. U. pam, da ni pretirano, ako se začeta ob članstva, da se vdeležijo vsaj dveh sej na leto. Neopravičena odsotnost se kaznuje po določbi društvenih pravil z globlo 15 centov. Z bratskim pozdravom F. G. Tassotti, tajnik.

VABILO

na letni zlet, katerega priredi slovensko podporno društvo "Orel", št. 90, J. S. K. J. v nedeljo dne 22. julija 1917 v "Hotel zum Gruenen Wald", vogli Columbia Ave. in Elm St., Maspeth, L. I. Vstopni na osebo 15 centov. Sviral bo znan orkester Alberta Fuchs. — Začetek ob 1. uri popoldne. Zrebanje krasnega dobika, srečlov ribolov in kletanje za Cash do bika. — Za mnogobrojni obisk se najvredneje priporoča cenj. rojakom a rojakinjam iz Greater New Yorka in okolice ter cenjenim slovenskim društvom.

Veselični odbor.

Opomba: — Tja se pride, če se na Brooklyn Bridge vame Flushing Ave. karo; na Williamsburg Bridge Grand St. karo in na 34. cesti Ferry na Lutheran Cemetery karo, katere vozijo vse na Maspeth; festopiti je treba en blok pred stojnico kar. Na levo se pride na ravnost v park.

Preko afriškega kontinenta, od Rdečega morja pa do rta Verde, na razdaljo 4000 milj. se steza pušavski pas, ki nudi sliko smrti in razdejavanja. Preko evropskega kontinenta, od Baltika pa do Jadranskega morja, se razteza sličen pas smrti, — ne fizičen, temveč oni držav, narodov in plemen, katere se je razteplelo in uničilo, in ta pas sega na razdaljo 1000 milj. Potnik najde svojo pot do velikih rek kot je Visla (Vistula), ki so namenjene, da so velike poti naroda, preko gora in gozdov Karpatov dol do doline Donave ter obali Jadrinskega morja. To je dežela, ki je nad vse praprava, da postane pravi blagoslavlje, ter je že po svoji naravi središče narodnega življenja in civilizacije. Tekom svojega potovanja pa bo našel potnik samega sebe med ljudmi, katere se je oropalo vseh osnovnih pravic narodne eksistence in samovlade, katerih pravice so deležni drugi narodi. Na celem svojem potovanju bo našel potnik na ljudi, kojih jezika, kojih vere se ni priznavalo in naravnost zatiralo. Če bi se tekom svojega potovanja ozrl na zemljevid ter vprašal, v kateri deželi se nahaja, bi videl, da je v Prusiji, Rusiji ali Avstriji. Če bi pa vprašal ljudi, med katerimi bi se gibal, bi dobil popolnoma drugačen odgovor. Reklo bi se mu, da so to Poljaki, Čehi, Rumuni in južni Slovani. Državniki, diplomati in vladarji dežel, skozi katere bi šel potnik, pa bi rekli, da ni nobene take dežele kot Poljska, Češka ali Jugoslavija, temveč da so Poljaki, podaniki pruskega kralja, avstrijskega cesarja in ruskega carja, kojega vlado pa se je odstranilo.

Ali je kdo izmed čitateljev sploh kdaj pomislil, kaj pomeni vse to? Združene države Severne Amerike se je ustanovilo, da se vzdrži princip vlade naroda, potom naroda in za narod. Lahko je najti prebivalstvo, ki je tako nevedno in neizolirano glede političnih zadev, da ne more spoznati dobička popolnega sistema demokracije vlade, vsled česar zahteva prehodni štadij, v katerem bi se nahajala vlada v močnih rokah. Noben narod pa ni tako neveden, da bi ne spoznal, da je njegova lastna prosperiteta glavni in prvi smoter vsake vladne oblike. Ni ga naroda, ki bi ne zahteval popolnega in končnega priznanja svojih lastnih naved, svojega jezika ter verskih običajev. Ali ste kdaj razmišljali o tem, da gre navadni kmetič na sodišče in se tam le trpi njegov jezik, v katerem se zna izražati? Ali ste kdaj pomislili na šole, v katere se pošilja otroke in v katerih se jih prisilnim potom učiti, da pozabljajo na slavne čine svojih pradedov in se jim skuša vcepiti v glavo ljubezen do tujeve in ljudi, katerim ni mar dotični narod in ki ga zaničujejo ter skušajo uničiti? Če vzamemo kak zgodovinski primer, si lahko mislite, koliko so trpeli Angleži pod jarmom njih normanskih obojavelecev. To, kar se pa sedaj godi v istočni Evropi, pa je neštokrat hušje. Normani se niso nikdar vmešavali v domače in hišno življenje domačega in zavezanega prebivalstva. Nikdar se v domoslov ni pozvalo, naj gredo v boj izven meja kraljevstva, da riskirajo svoja življenja v sporu, ki ni bil njih lastni spor.

Ti narodi — Poljaki, Čehi in južni Slovani — ne zahtevajo ničesar drugega kot pravico, da obstajajo, pravico, da dajo popolnega izraza svoji lastni narodnosti, in sicer v političnem in literarnem smislu. Oni zahtevajo svojo lastno notranjo vlado ter zastopstvo napram inozemstvu. Človek bi mislil, da je treba te zahteve le predložiti in da se jim bo takoj ugodilo. V političnem življenju pa je umor katerega naroda največji izmed vseh zločinov. Mogoče je težko za one, ki žive na bisihi svojega življenja v sporu, ki ni bil njih lastni spor.

Ti narodi — Poljaki, Čehi in južni Slovani — ne zahtevajo ničesar drugega kot pravico, da obstajajo, pravico, da dajo popolnega izraza svoji lastni narodnosti, in sicer v političnem in literarnem smislu. Oni zahtevajo svojo lastno notranjo vlado ter zastopstvo napram inozemstvu. Človek bi mislil, da je treba te zahteve le predložiti in da se jim bo takoj ugodilo. V političnem življenju pa je umor katerega naroda največji izmed vseh zločinov. Mogoče je težko za one, ki žive na bisihi svojega življenja v sporu, ki ni bil njih lastni spor.

Ti narodi — Poljaki, Čehi in južni Slovani — ne zahtevajo ničesar drugega kot pravico, da obstajajo, pravico, da dajo popolnega izraza svoji lastni narodnosti, in sicer v političnem in literarnem smislu. Oni zahtevajo svojo lastno notranjo vlado ter zastopstvo napram inozemstvu. Človek bi mislil, da je treba te zahteve le predložiti in da se jim bo takoj ugodilo. V političnem življenju pa je umor katerega naroda največji izmed vseh zločinov. Mogoče je težko za one, ki žive na bisihi svojega življenja v sporu, ki ni bil njih lastni spor.

pred sto leti je izgledalo kot da bo ista usoda zadela Čeha in tudi južne Slovence. Počasi se jih je uničevalo vsled premoči nemškega sosedu, razkrajalo vsled naselejanja nemških kolonistov in absorbiralo v sosednih nemških državah. Pred nekako sto leti, in sicer kot posledica velike francoske revolucije (Mislimo le na našega Vodnika!), pa je nastopila reakcija proti temu sistemu in vprašanje, katero se bo določilo s sedanjo vojno, če bodo zmagale odpornosti proti germanizaciji ali ne.

V tem velikem sporu, največjem, kar ima zaznamovati zgodovina, lahko pozivljamo Nemce, da pričajo za nas same. V teh dneh splošne nemške prosperitete naj bi se nekoliko spominjali njih prejšnje narodne zgodovine. Bil je nekdo čas, ko je zavzemala Nemčija proti Franciji stališče, kot ga zavzemajo sedaj različni slovanski rodovi proti Nemčiji. Nemčija ni imela v pričetku 18. stoletja nikakega političnega edinstva. Vsled političnih razprtij in notranjih bojev je izgubila Nemčija vsako smisel za narodno in politično edinstvo ter samostanost. Razdeljena je bila na tri krščanska vernoizpovedanja ter na stotine malih držav. Na zapadu od Nemčije pa se je nahajala takrat Francija, združena pod močnim in podjetnim vladarjem. Francoska kultura, jezik in navede so prevladovali po celi Evropi. Največja ambicija nemških znanstvenikov, državnikov in kraljev je bila, da posnemajo vzglede Francozov. Celi ostali zapadni svet pa je zrl na Nemčijo kot na pridatek Francije. Nemška mesta so bila znana ostalemu svetu le po njih francoskih imenih. Takrat se ni govorilo o Köln, Mainz in Aachen, temveč o Cologne, Aix la Chapelle in Mayence. Izgubilo se je ves spomin na velike dni srednjeveške Nemčije. Pomnilo se ni niti obstanka takozvanega "Nibelungenlied", katero pesništvo se smatra sedaj za največji narodni zaklad Nemcev. Vse je kazalo, kot da se hoče Nemčija pogrezniti v prevladujoči latinski kulturi, dočim maj bi nemški jezik prevladoval le kot kraljevni dialekt kmetov. Nemški jezik naj bi prišel na stališče, ki ga je zavzemal anglo-saški jezik v času vlade normanskih kraljev.

Nato pa je prišla velika izprememba. Nemški narod se je pričel zavedati svoje lastne narodne eksistence. Z navdušenjem, za katerega ni primere v svetovni zgodovini, je stopil nemški narod v stik s svojo lastno preteklostjo. Ustanovilo se je veliko zgradbo nemške znanosti in slovstva. Nemci so se naenkrat zopet ustanovili kot eden glavnih elementov zapadne kulture in duševnemu preporodu po potrebi sledili tudi politični prepovedi, kajti Nemci so uvideli in po pravici uvideli, da je ohranjanje in razvoj njih lastne kulture nemogoče brez političnega edinstva in zveze.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

Kar so storiili Nemci tedaj, se dogaja v jugoslovanskih plemenih v sedanjem času. Skozi zadnjih sto let se jih je vedno opominjalo na slavna dela njih preteklosti. Pričeli so dajati izraza tej svoji misli v umetnosti, literaturi ter v aspiracijah, ki so neizogibna posledica narodnega prebujenja. Sedaj pa zahtevajo, da se čuje njih glas, in to brez posredovanja Nemčije. Oni zahtevajo, da smejo imenovati svoja mesta z lastnimi domačimi imeni, in ne pod nemško krinko, ter dobro vedo, da ne morejo doseči cilja svojih aspiracij, razven če dobijo popolno politično samovlado. Ena največjih in resničnih žalosti zgodovine je, da ni imel in nima nemški narod one velikosti duše in obzirnosti, da bi se učil iz svoje lastne zgodovine ter s hlapčijo zrl na strmeljenja matujih narodov, ki zahtevajo zase le to, kar si je nemški narod pridobil v težkem boju.

ne vabuja ime Poljske nikakih prijetnih spominov. Skozi zadnje tri generacije smo bili vajeni imenovati ime "Poljak" le z izrazom zaničevanja. To so bili izgnanci, ki so zavzemali večsah precej čudna in dvomljiva mesta, katerih bi ne hotel prevzeti noben drugi človek. V Evropi sami pa je predstavljalo ime "Poljske" velik problem, — problem, za katerega ni bilo najti nobene rešitve, razven če bi se stroglovali celi evropski politični in državni sistem. Bilo je kot da se hoče vreti jabolko spora med evropske kralje in cesarje, in problem bi bilo mogoče rešiti le potom radikalnih izprememb ne le v zunanjih razmerah, temveč tudi v notranjih zadevah Rusije, Avstrije in Nemčije.

Naloga diplomatov je, da preprečijo izbruh vojne. V letih 1815, 1830, 1848 in 1863 je spravilo poljske vprašanje v Evropo na rob vojne, a od zamanjevanje, ga leta naprej so bili evropski vladarji molčeči glede tega vprašanja in morda po pravici. Sedaj pa so stvari popolnoma drugačne. Velika vojna, kateri so se hoteli vsi izogniti, ki pa je kljub temu prišla, je spravila na površje vprašanje Poljske, a obenem tudi prisilila vse prizadete, da se to vprašanje tudi reši.

Kadar govorimo o Poljski, mislimo le na Poljsko in Poljake, katere poznamo mi osebno, — slabi, brezmožni, razdeljeni in obupani. Treba pa se je spomniti, da je obstajala neka stara Poljska, ki je zavzemala v Evropi mesto ene prvih držav. Pred petsto leti je bil poljski kralj velik vladar med evropskimi vladarji. Pred tristo leti je stala velika turška armada pred vrati Dunaja. Veliko cesarsko mesto, branik krščanstva in civilizacije, je bilo oblegano od barbarske armade sovražnikov. Če bi padlo to mesto, bi se bil razlil preko centralne val razdejavanja in uničenja. Od kod naj pride pomoč? Prišla je in rešitelj je bil Jan Sobieski, poljski kralj. Prihodnji dan pa je čital propovednik z lece v katedrali sv. Stefana: "Bil je mož, poslan od Boga, in njegovo ime je bilo Jan."

Sedaj pa ni nobenega poljskega kralja. Pred petdesetimi leti je rekel zloglasni Metternich, da sploh ne ve, kaj naj pomeni beseda "Italija". To je baje le geografski pojem. Obstajale so poljske province Prusije, bila je Galicija, a Poljska kot taka je bila mrtva in monarhija je izgubila. Poljsko kraljevsko krono pa se držani v muzeju nekega nemškega mesta. Se vedno pa lahko vidite grobove poljskih kraljev ter se spomnite na veličino kraljevstva, ko stopite v katedralo Krakova, starega prestolnega mesta. Poljsko samo pa se je razdelilo med tri velike države, ki so obdajale Poljsko od vseh strani. Veliki madež in spomin na zločin pa ne bo izginil do dne, ko se popravi storjeno zlo ter ustanovi zopet Poljsko kot je bila. Končno sodbo pa je izrekel eden izmed vdeležencev pri tej razdelitvi. Bila je Marija Terezija, avstrijska cesarica, ki je pisala: "Ko so bile vse dežele preplavljene ter ni sem imela prostora na svetu, kjer bi mogla položiti svojo glavo k počitku, sem zaupala le v svojo lastno dobro pravico ter pomoč Boga. V tej stvari pa, kjer kričim, nebu ne le javna postava proti nem, temveč tudi vsaka naravna pravica ter zdravi razum, pa moram priznati, da se miem nahajala še nikdar v svojem življenju v taki stiski in da se nisem še nikdar toliko sramovala pokazati svoje lice."

Ura, na katero je čakal svet toliko časa, je sedaj napočila in končno se je evropski diplomaciji zdelo vredno omeniti ime Poljske. Prva beseda je bila izgovorjena od strani vladarja, ki je imel v svojih rokah večji del plena. Ruski car je namreč izjavil, da se bo Poljsko zopet ustanovilo in zavezniki so sprejeli obljubo ter jo inkorporirali v svoje mirovne pogoje. Predsednik Združenih držav se je tudi zavzel za stvar ter izjavil, da mora biti avtonomna in neodvisna Poljska del vsakega novega sistema, katerega bo odobril ameriški narod po končani vojni.

Ko se bo sestala mirovna konferenca, bo eno prvih vprašanj, ki se jih bo stavilo: "Kaj bo s Poljsko?" Za sedaj še ne vemo, na kak način se bo odgovorilo na to vprašanje. Če se hoče rešiti vprašanje na način, da bo zmaga la pravica in razmika, bo treba odločiti od sedanjih posestnikov

dežel vse one kraje, v katerih je element prevladujoče poljski. Zadovoljiva bi ne bila nobena delna ali nepopolna restavracija. Pravi ja mora izpustiti svoje poljske province. Avstrija mora izročiti svoje poljske okraje Galicije in vse to je treba združiti s poljski mi provinca mi ruske države. Če bi ostalo le kolikaj poljske zemlje v tujih rokah, bi tvorilo stalni vir zadržev in političnih intrig. Take neodrešene poljske zemlje bi tvorile stalno vojno nevarnost. Ta nova Poljska mora biti popolnoma suverena. Ona sama se mora odločiti, če bo nosil vrhovni predstavitelj državne oblasti naslov kralja ali predsednika. V Evropi je še vedno najti ljudi, ki si žele kraljev. Kralji pa morajo izvirati iz naroda samega, morajo govoriti isti jezik ter biti iste vere kot narod sam. Ne smejo pa biti na noben način avtokrati, katere se je poslalo od zunaj, temveč predstavljati edinstvo naroda. Poljska mora dobiti svoj lastni parlament, svojega lastnega kralja in zakoniti se mora postaviti, kot si jih želi poljski narod sam. Dati pa se mu mora popolno pravico, da izvede svoj lastni narodni program ter živi kot narod, ki si bo sam določil svojo usodo.

Kakšno mesto pa bo zavzemala Poljska v mednarodnem sistemu Evrope? Prezagodaj je še, da bi se moglo odgovoriti na to vprašanje, vendar pa je lahko upiti, da bo ruski narod v stanju izvršiti čin največje velikodušnosti. To bi storil v slučaju, če bi rekel: "Ta veliki narod, ta sveta Rusija, ki obsega polovico Evrope in polovico Azije, moče še nadalje vladati drugemu narodu, ki se razlikuje od njega po veri, jeziku in običajih." Nastopila bo morda prehodna doba, ko bo poljski narod, oslabljen in razdeljen, komaj v stanju stati na svojih lastnih nogah. Če pa se ozremo v bodočnost, lahko vidimo dan, ko bo poljski kralj zopet vladal v Krakovu ter vladal celi poljski zemlji, od Vistule pa do Danziga.

Kar je bilo videti še pred kratkim časom le prazen sen, se bliža sedaj urednjenju. Ruska avtokracija je padla in ta veliki dogodek, ki je opustil iz spon ruski narod, je podelil prostost tudi drugim narodom, ki so bili z Rusi vred vključeni v spon avtokracije in v despotizmu. Velikodušna čustva, ki so prišla na površje vsled uspešne revolucije v Rusiji, ne morejo ostati omejena na Rusijo samo. Vsled tega lahko upamo, da bo prosta Rusija, združena s prosto Evropo, popravila zlo, ki ga je učinil ruski despotizem v zvezi z Nemčijo in Avstrijo.

ČEŠKA.

V zadnjem poglavju suo govora o Poljski. Poljska pa ni bila edino kraljevstvo, katero se je uničilo. V davnem srednjem veku je obstajalo češko kraljevstvo. Poznamo ga ter vemo iz zgodovine Anglije, da se je boril slepi češki kralj na bojnem polju pri Cressy ter tudi obelzel na bojnem polju. Nekoč je imela Češka svojega kralja, a sedaj ga nima več. Nekoč je obstajal velik češki narod in to bi morali vedeti Angleži in Amerikanci, kajti češki narod jim je dal prve počette tega, kar imenujemo Angleži in Amerikanci svojo vero. Verska zgodovina angleškega protestantizma sega nazaj do Wicleffe-a, katerega se imenuje tujerazno zvezdo reformacije. Wicleffe sam pa je dobil inspiracije od drugod, in sicer od češkega naroda. Češka je dala Angleži kraljico, in sicer ženo Richarda II., in potom nje se je izvedelo za nauke Jana Husa. Hus je bil prvi izmed protestantov in iz češkega naroda je prišel novi vir spoznanja. Hus pa ni bil le velik verski učitelj, bil je tudi velik domoljub. Versko gibanje, ki ga je vodil, je bilo le del splošnega narodnega gibanja, da se izkadi popolno prostost proti Nemcem, ki so skušali uničiti češki narod. Proti Husu se je nastopilo ne toliko iz verskih kot iz narodnih ozirov. Stoletje pozneje je odobral nemški narod nastop Lutera in se sedaj se ga elavi kot pravega ustanovitelja modernega germanizma. Za silna narodna gibanja pri drugih plemenih pa niso imeli Nemci nikakega razumevanja. Husa se je sežgalo na grmadi ter uničenje, ki je zadelo velikega voditelja, se je polotilo tudi češkega naroda. Več kot dve sto let pozneje pa je zadel prvi udarec od strani Nemcev ravno češki narod in vse je kazalo, da bo izbrisan z zemljevida Evrope.

Bila je ista avstrijska vladarska hiša, bile so iste armade in isti generali, ki so ob istem času skušali uničiti reformno narodno gibanje v Nemčiji sami. V Nemčiji so dosegli le polovičen uspeh. Nova Nemčija je vstala kot opozicija proti vladarski hiši Avstrije. Nemški nacionalizem, katerega bi moral navdajati pravi duh prostosti, pa se je sedaj združil s svojim starim sovražnikom in žrtve so bili manjši narodi, med katerimi je tudi češki narod. Mi vsi vemo, da je nad vse težko razdeliti duha življenja. Seme, ki je bilo zakopano v tla pred stoletji, je nemadoma vzkliklo, in duha prostosti, ki je vstal v Franciji ter Severni Ameriki, se je preneslo tudi v istočno Evropo in vstala je nova, velika sila — moderni češki narod.

Skdaj sedemdeset let se je vršil velik boj, o katerem se je v zapadni Evropi kaj malo slišalo. Skozi več stoletij so si izbirali Čehi svoje lastne kralje, ki so pozneje postali avstrijski cesarji. To je bila prosta volja češkega naroda. V povračilo za to pa so zahtevali, da se ohrani njih narodne institucije ter jih brani pred zunanjimi sovražniki. Pred zunanjimi sovražniki se jih je branilo, a njih narodnih običajev se ni varovalo. Med naslovi, katere nosi avstrijski cesar, je prvi oni kralja Češke, a ta naslov je le prazna beseda. Čehi so večkrat, a zaman zahtevali, naj pride kralj v Prago ter se pusti kronati češkim kraljem. Dalo se jim je to zadoledno obljubo, a jo prelomilo kot nešteto drugih obljub.

Novi red, ki bo zavladal v Evropi po vojni, nikakor ne bo smel zanemarjati tega naroda, ki se je tako odločno boril za svojo prostost in narodno eksistenco. V veliki vojni, ki se je razpredla v boj med slovanskimi in tevtonskimi narodi, morejo biti simpatije Čehov le na strani onih, ki so jim sorodni po jeziku in krvi. Čehi pa nimajo nobenega glasu in nobene pravice, da bi uravnavali svojo lastno politiko, kajti Češka kot samostojna država ne obstoja. Čehi nimajo niti toliko prestopiti kot je dovolila avtokratična Rusija. Finem, ki so oproščeni vojne službe. Ne postopa se z njimi niti na način kot postopa Anglija z Iri. Češke moče pa se je poklicalo pod orožje ter jih stavilo pod povelje nemških generalov in poslalo v boj, da se bore za stvar, ki ni njih lastna stvar. V vsakem češkem polku, katerega se pošlje na fronto, pa je 40 odstotkov Nemcev in Ogrov, ki imajo nalogo paziti na češke vojske. Prave zgodovine te žalostre se morda ne bo nikdar izvedelo. Vemo pa toliko, da stoka na stotine narodnih voditeljev v ječah, da se jih je na stotine obsodilo na smrt, dočim zdihujejo drugi v prognanstvu ter se klatijo po tujih deželah.

V notranjosti Avstro-Ogrske je najti dva naroda, ki sta prilicno enaka po številu prebivalstva, namreč Ogri in Čehi. Ogrom se je dovolilo popolno in absolutno samovlado. Imajo svoj lastni parlament, svoje lastne ministre in prosto roko tudi glede zunanjih zadev. Zakaj se ni dalo iste pravice in istih svoboščin tudi Čehom? Zakaj se je dovolilo, da stoka nekako dva miliona tega naroda še sedaj pod hunskim jarmom?

Ko se je prišlo do sporazuma med Avstrijo in Ogrsko, se je baje neki avstrijski državnik izrazil proti tujeraznemu madžarskemu kolegu: "Če boste pazili vi na svoje barbare, bomo pazili mi na svoje." S temi barbari se je mislilo Čehi in Slovake. Čehi so pripadli Avstriji, Slovaki pa Ogrski. Čehi in Slovaki pa niso bili nikakari barbari. Imeli so svoje lastno veliko vseučilišče v Pragi, in sicer v 14. stoletju, in v Prago so morali prihajati nemški dijak, da postajajo najboljši učitelji, katere je bilo mogoče najti v dotičnem času. Z ojačenjem nemštva pa se je germaniziralo tudi prako vseučilišče. Ni ga skoro najti naroda, v katerem bi bilo število analfabetov tako majhno. Med Čehi je najti manj analfabetov kot pa med nemškimi prebivalci Češke. Če je Poljska dežela Chopina, je Češka dežela Dvořaka. Če je bil Kopernik, ustvaritelj moderne astronomije, Poljak, je bil Jan Amos Kouenský, mož, ki je prvi spoznal prave probleme vzgoje, Čeh.

(Pride še.)

Bila je ista avstrijska vladarska hiša, bile so iste armade in isti generali, ki so ob istem času skušali uničiti reformno narodno gibanje v Nemčiji sami. V Nemčiji so dosegli le polovičen uspeh. Nova Nemčija je vstala kot opozicija proti vladarski hiši Avstrije. Nemški nacionalizem, katerega bi moral navdajati pravi duh prostosti, pa se je sedaj združil s svojim starim sovražnikom in žrtve so bili manjši narodi, med katerimi je tudi češki narod. Mi vsi vemo, da je nad vse težko razdeliti duha življenja. Seme, ki je bilo zakopano v tla pred stoletji, je nemadoma vzkliklo, in duha prostosti, ki je vstal v Franciji ter Severni Ameriki, se je preneslo tudi v istočno Evropo in vstala je nova, velika sila — moderni češki narod.

Skdaj sedemdeset let se je vršil velik boj, o katerem se je v zapadni Evropi kaj malo slišalo. Skozi več stoletij so si izbirali Čehi svoje lastne kralje, ki so pozneje postali avstrijski cesarji. To je bila prosta volja češkega naroda. V povračilo za to pa so zahtevali, da se ohrani njih narodne institucije ter jih brani pred zunanjimi sovražniki. Pred zunanjimi sovražniki se jih je branilo, a njih

Dr. Strnad.

(Nadaljevanje).

Prvo, kar je storila, je bilo, da se je Strnadu na ljubo po možnosti odtegnila družbi, v kateri je bila toliko mesecev središče; — potem je odločno odbila vsako nadaljnjo ljubkovanje z bivšimi svojimi čestitci ter se oklenila samo Strnada.

Še vedno je sicer hodila na javne zabave, a vsikdar je v spremstvu Strnadovem. Na svojo zunanost pa je sedaj pazila še bolj.

Vedno se je umela napraviti na nov način in pikantno dati je navidezno ostala vedno le v okviru svoje družbe ali svojega opravila.

Bodisi, da je potem z njim promenirala v angleški toaleti tenka črna pas in široka črna pleča; — ali naj je v klobuku s peresom ruševca na glavi, v zeleno pošti dolgi sukni in dokolenskih pantolonih ter s puško na rami lazila z njim preko njiv in polja z lovskim psom za zajci, bodisi, da je v vihrajoči obleki dirjala na konju: vedno je ugajala Strnadu ter množila njegovo ljubezensko strast.

Marta je bila pač velika, zanimiva umetnica v toaleti.

Zenska pa, ki zna biti zanimiva, je vedno lepa, posebno za modernega pokvarjenca, kateremu je itak toaletna skoro več, od ženske same.

Taka je bila Marta in tak je bil Strnad.

Torej stotnik in nadporočnik sta se dvobojevala radi mene, pravite? — je izpregovorila Marta.

Povedal sem vam že. Včeraj zjutraj — tik večerjali v logu sta se pobijala, in stotnika so odnesli nevarno ranjenega na desni roki.

Tepe! Bila sta si vendar taka prijatelja! Žal mi je; dala jima nisem povoda!

— Marta, je li bilo treba tega? Ljubim vas iz vse duše; vse sem vam pripravljen žrtvovati, najkrasnejšo budočino vam hočem vstvariti, a vi nočete! Marta!... Marta!

Prijel jo je za desnico ter jo stiskal.

— Rekla sem vam že, da še nisem nikdar ljubila resnično, da mi je do sedaj neznana zvestoba, da sem nekak ženski Ahasver, ki menja vedno svoje bivališče ter odlaga in zametava s starim krlom tudi stare prijatelje! Svoboda, izprememba je moj vzor!

— Varate se, Marta! Vaše dosedanje življenje je prav vzrok, da niste imeli dosedaj istinitega prijatelja; a ko se združiva midva ter si zgradiva stalno in ugodno gnezdo, ko bova živela le drug drugemu in svojem, tedaj, Marta...

— In vi ste res pripravljeni za tak eksperiment?

— Takoj, brez pomisleka, Marta!...

Sklonil se je k nji ter ji poljubljaj roko; nakrat pa se je vspel preko nje in objemajoč jo z obema rokama, pritiskal burne, vroče poljube na njene bujne ustnice, oči, čelo, lase...

Ni se mu branila...

Postala je vsa njegova. — Potem pa sta se domenila da se poročita takoj po odsluženju vojaščini Strnadovi in da se nanj stani na Dunaju, kjer prične Strnad svojo zdravniško prakso.

Tako je želela Marta, češ, da je vajena le velikomestnega življenja in njegovih ugodnostij.

Strnad je sklenil, obvestiti — svojega brata, da mu izplača delež zapuščine očetove in matrine: okoli šestdeset tisoč goldinarjev.

Marta pa se je istotako odločila, da uravnava svoje denarne reči, ki so se tikale njene, pri dveh ogrskih bankah naloženega imetja.

Bilo je že pozno v noč, ko je zapustil Strnad Martin budoar — srečen in vesel.

VII.

Nastopila je jesen. Zadnji izletniki so se vračali domov in tuji ci so zapuščali letovišča.

Tudi v Porečah, na Otoku in v vseh onih vilah ob Vrbskem jezeru, ki so s svojimi stolpki, verandami in okraški bolj podobne hišicam, katere sestavlja bujna otroška domišljija in pisanobarvanih kosev glin nego resnim, trdnim stanovanjskim, tudi po teh je bilo že par tednov zopet tiho in pustno...

Tudi nama se je bližal konec vojaškega pol leta. Strnad ga je pričakoval prazno, nestrno, Yi-

del sem ga zadnji mesec kaj malo, saj je prebil večino časa v — Martini vili.

Častniki so se po aferi mej stotnikom Klopem in nadporočnikom pl. Bloecom večino časa tegnili Martini družbi, saj se je počasi zvedela po sekundantih in dvobojevnih vsa Martina — krivda.

Ko pa se je raznesla celo novica, da se je dr. Strnad zaročil z njo, tedaj je početkom zašumelo po vsem Celovcu ob tej senzijski vesti, stranki dvobojevnikov pa sta se začeli zopet približevati druga drugi, delujoči na to, da se storo prijateljstvo obnovi tudi mej stotnikom in nadporočnikom.

Nekoga večera sem sedel sam v kavarni, prebiraje baš došla častnike. Zunaj je deževalo.

Kar začujem glas Strnadov, ki je vstopil z neznanim mi ogrskim nadporočnikom.

Prišla sta naravnost k meni.

— Vedel sem, da te dobim za klopne mej častniki! — je dejal Strnad veselih li ter pristavil: — Tu — moj brat!

Strnadov brat je bil pravi Heraklejski; velik kakor gora in širok čez prsi in pleča, da bi se lahko ruval z medvedom. V obraz je bil zagoren, kakor bi potoval vse leto po Sahari; črni gosti lasje, ki so bili pa na sencih že malo pomenešani s sivimi in čez mero dolge brke pod nosom so mu dajale upravnika izraz.

Prvo pa, kar sem zapazil na njem, sta bila dva obrunka zacelejenih ran, ki sta se mu vlekla po čelu in levem licu.

— Pa tako nenadejano! Povedal nisi ničesar o tem! — sem se obrnil do prijatelja, ko je prisel.

— Ker sam ni vedel ničesar!... Prišlo je prav nagloma, — je odgovoril nadporočnik. — Grom in strela, ni mi bilo več trpeti mej onimi ogrskimi divjaki!

— Torej ste prestavljeni v Celovec? — sem vprašal.

— K 17. pešpolku. Prosil sem že pred dvema mesecema, naj me porinejo na Kranjsko, Korosko ali Štirsko, obupal že nad vsakim uspehom, tu nenadoma — v osemindesetih urah se mi je že oglašil pri novem svojem polkovniku. Prav vesel sem.

— Ali nisi dobil mojega pisma, katero sem ti pisal predvčerajšnjim? — je vprašal dr. Strnad brata.

— Ne. Poveš mi pa ustno. — Ej, grom in strela, tu bom imel vsaj mir pred onimi Huni! — Rečem vama, tri leta sem služil v Pešti in izbil samo sedemnajst dvobojev, ha, ha!

Smejal se je iz polnih pluć, da je kar grmel po sobami. Odložil svoj mokri plašč, je prisel.

— In vse sem pobil, rečem vama, vse; — je pripovedoval dalje. — Ne baham se; saj vidita, da nosi zemlja malo takih velikih nov kot sem jaz, da mi je bilo torej igrača pretepti tiste širokoustne tako, da je bilo veselje. Ha, ha!

Se sedaj je bil ves srecen ob spominu, kako je pobijal sovražne Ogre. Čuden človek! Vsakdo ima — svoj sport!

— A dobil si jih vendar le tudi sam! — ga je podražil brat.

— Kaj dobil? — je zarohnel tedaj nadporočnik, in obrunka sta mu postala krvavordeča.

— Niti čutil nisem, a nasprotnik se je zvil pred mano na tleh, ker sem mu razbil črepano, da so mu jo komaj zašli!

— Pa kdaj si dobil te rane na licu ni na čelu? — ga je vpraševal Strnad.

— Pred šestimi meseci, — pisal sem ti vendar! — No, pri streli, tedaj sem bil nespametnik, da sem provzročil tepež radi ničvredne ženske. Žal mi je še danes, — in zato sem jo menda tudi malo skupil.

— Radi ženske? — se je začudil prijatelj. — Saj si bil časih... tak nasprotnik...

— Kakor sem že vedno! — je pritaknil naglo nadporočnik. — Za igračo, za zabavo jih imam sicer tudi rad, a resno ljubiti jih, navezovati se na nje — neumnost!...

Zaničljivo se je namrdnil.

— Pa kako je vendar bilo tistikrat? — je silil prijatelj. — Vsikdar je bilo povod tvojim dvobojem narodno ali osebno žaljenje, a zadnjič...

— Reč je bila taka, — je začel pripovedovati nadporočnik. — Postaren židovski bankir v Pešti, s par milijoni premoženja, je imel za "prijateljico" neko igralnico, ki je tudi stanovala v njegovi palači. Moj tovariš, rojen Slovak,

se je pri neki igri zaljubil v njo tako strastno, da je skoro obdelal.

Kot prijatelju mi je zaupal svoje srčne bolečine, tožec mi, da so bili vsi njegovi dosedanj poskusi, približati se ji zaman. Slučajno sem vedel, da je ljubljenece igralka neki nadporočnik; — ogrski grof Daszynski s katerim sem bil nekoliko znan.

Tega grofa sem pri priliki v gledališču naprosil, da me predstavi svoji ljubici, ko sem jo videl v njegovi loži. To je tudi storil; — ostal sem precej časa pri njima, potem sem se poslovil iz reki željo, da bi ju še videl po gledališču.

Igralka, kateri sem menda poleg njenega suhotnega grofičja ugajal, mi je povedala brez obotavljanja ime hotela, kjer bode večerjala s svojim prijateljem.

Tja sem — kakor slučajno — pripeljal tudi svojega zaljubljenega tovariša, ki je bil zares tako lep dečko, da mu v vsi Pešti ni bilo para.

Ker je bil razven tega še bolj bogat kot dva grofa Daszynska ter v ljubezenskih manevrih pravecat do Juan, se mu je posrečilo v enem tednu tako popolnoma izpodrinuti grofa, da se v igralkinem budoarju niti več pokazati ni smel. Prijatelj moj je igral v blaženstvu, grofič pa je lazil okoli kakor pes brez gospodarja. Seveda me je izredno veselilo, da se mi je intriga posrečila tako izborna.

(Konec prihodnjic).

Ozdravljenje živcev v zakopih.

Edini človek v Franciji, ki je sploh kdaj prosil, naj se ga pošlje v prve vrste zakopov, "da ozdravi svoje živce", je Hermann Chatkoof, ameriški član zrakovne zbori. Chatkoof je bil dvakrat član Legije tujecev ter je bil rojen v Lowellu, Mass., dočim je živel ob izbruhu vojne v Brooklynu, N. Y.

V prvih dneh vojne se je pridružil Chatkoof Legiji tujecev ter se ga je poslalo na fronto. Obnašal se je izvanredno dobro ter se je vdeležil cele verdunske in šampanske kampanje.

V avgustu leta 1916 je prišel na misel, da bi postal avijatik, kajti v tej službi je bilo najti veliko več razburljenja kot pa na tleh. Potem, ko se je izvečal, je moral mladi pilot čakati cele tri mesece, da se ga je dodelilo aktivni službi v avijatičnem zboru. Tudi v tej službi se mu ni zdela nobena stvar dovolj razburljiva. Naveljal se je te sorazmerne nezaposlenosti ter v februarju je poslal vojnemu ministru eno najbolj čudnih sporočil, kar jih je doletel gospod sploh kdaj dobil v roke:

"Ker čutim, da izgubljam svojo moralno moč in do gotove meje tudi kontrolo svojih živcev, — je pisal Chatkoof, — prosim s tem, naj se me premesti nazaj v Legijo tujecev ter me takoj pošlje na fronto v aktivno službo."

To pismo se je izročilo podrejenemu častniku, ki ga je dvakrat prečital ter nato poslal po tega čudnega Amerikanca, ki je vdeležal svoje zdravje za nevarnim vojnim poslom.

"Ali sem prav čital to pismo?" je vprašal častnik. "Ali mislite v resnici, kar pišete?"

Chatkoof mu je zagotovil, da je to sveta resnica. Pojasnil je častniku, da je letanje po zraku bolj vrtoglav kot pa nevaren posel.

On sicer ni imel namena pustiti posel avijatika, vendar pa je bil mnenja, da lahko popravi svoje "živce" nekje na fronti, v dejanskem boju. Prošnjo se je ugodilo l. Chatkoof je odšel na fronto po dveh mesecih, tekoma katerih je mnogo doživel, je meul, da je

ozdravljen, ter prosil, naj se ga premesti nazaj k avijatikom. Tudi v tem slučaju se je ugodilo njegovi prošnji ter sedaj se nahaja korporal Chatkoof v Pressy-Belleville, kjer upa kmalu dokazati, da so njegovi živci v resnici "sfiksani".

Francoska ofenziva.

Francozi obdržijo ozemlje. — Nemci poskušajo dobiti nazaj zakope. — Tudi Angličje. Vsa fronta v ognju.

London, Anglija, 18. julija. — Po hudih bojih, ki so trajali vso noč pri Verdunu, so Francozi obdržali ozemlje, ki so ga prejšnji dan iztrgali Nemcem. Po hudem artilerijskem ognju je nemška infanterija večkrat poskusila polastiti se izgubljenega ozemlja. Vedno pa so bili Nemci odbiti z velikimi izgubami.

Tekom dneva so Francozi tudi odbili en napad pri Chemin des Dames blizu Cerny, Angličje pa so nekoliko napredovali vzhodno od Mochy v okrajju Arras.

Artilerijski boji se vrše na celi angleški fronti od Severnega morja do St. Quintina.

V zadnjih 48. urah je sovražni ogenj vidno naraščal okoli Lensa od hriba št. 70 do Ariona. Nemški ogenj je bil namenjen kanadskim utrdbam, katere so bile porušene. Nemci se natem mestu pripravljajo na napad Vimy, ki je oddaljeno samo tri milje od najbližje nemške baterije, so Nemci hudo obstrlevali; na nek zelo majhen prostor je padlo šesto izstrelkov. — Avion in kraji proti severu do Vermelles so bili pod hudim artilerijskim ognjem.

Berlin, Nemčija, 18. julija. — Ob flanderskem obrežju je bilo artilerijsko streljanje kaj živahno. Od Ysera do Lys je ogenj proti jutru vedno naraščal. Med Hollebeke in Warneton je prišlo do bajonetnih spopadov med prednjimi četami in Angličji so se morali vedno umakniti. Pi prekopu La Bassee, pri Loos in Lens so se vršili vroči artilerijski boji. Ko se je stemnilo, so Angličji izvršili napad, severno od ceste Arras-Cambrai. Povsod so bili pregnani, razun v gozlu pri Vert.

Nemiri v Braziliji.

Rio di Janeiro, Brazilija, 18. julija. — Nemiri, katere so vzpizorili anarhisti, so se razširili že po več mestih v Braziliji. V Champinas so bile 4 osebe ubite, več pa jih je bilo ranjenih. Anarhisti so proglasili splošno stavko v Santos, San Paulo in Campinas.

PATRIJOT!

Stric Sam išče 500 PEKOV 100 KUHOV 25 MESARJEV

za hraniti U. S. vojsko SLUŽITE SVOJO DRŽAVI, KJER JI MORITE NAJBOLJE.

Peki, kuhi in mesarji se iščejo, da služijo Z. D. v svoji obrti.

Vam ni potrebno večbati se ali opravljati vojaške dolžnosti razen svojega posla.

Ako znate peči ali kuhati, Stric Sam vas hoče — če pa ne znate peči ali kuhati vas bo pa Stric Sam naučil.

VPIŠITE SE DANES! STOPITE V ČASTNE VRSTE za časa vojne.

STAROST 18 DO 45 LET

Plača pekov \$33 do \$44 na mesec
plača kuhov \$38 na mesec
plača mesarjev \$36 na mesec

Urad rekrutacije:
vegal 39th Street in 6th Ave., New York.

ZASTONJ

trpečim za naduho

Novo domače zdravilo, ki je vsak lahko rabi brez nevarnosti ali izgube časa.

Mi imamo nov način za zdravljenje naduho in hudo, da poskusite na naš račun. Niti zato ako jo imate že dolgo ali pa ako ste jo že dobili, če je kot senca mrhlja ali naduha, vi morate pisati po prosti poštini našega zdravila. Ne ostražite se kje živite, kaj je vaš posel in starost, ako trpite na naduho, naš način vam bo takoj pomagal.

Mi želimo to poslati takim obupnim, katerim vdihanje, opijem priprave "patentirano kadenje" itd. ni nič pomagalo. Mi želimo pokazati vsakemu na naše stroške, da je ta novi način določen odstraniti takoj vsakega takih dihanje, hrečkanje in vse znake naduho.

Ta prosta ponudba se rabi le en sam dan. Pišite se danes in prinite se našim načinom takoj. Ne pošiljate denarja. Najbolje je, če pošiljate spodnji kupon. Storitve to danes.

PROSTI KUPON ZA NADUHO.

FRONTIER ASTHMA CO., Room 560 S. Niagara and Hudson Sts., Buffalo, N. Y.

Pošiljate prosto poskušnjo našega načina:

JUŽNO-VZHODNI MISSOURI

je edina dežela pod solnce, da se uspešno kmetuje v vsaki vrsti kmetijstva, ker tukaj dobijo vse pridelke severa in skoro vse juga, ki uspešno rastejo in obrodijo. Tukaj je edini kraj, da raste vse vrste sadja, čez vse fino grozdje ter vsake vrste jagode.

Na tisoče akrov pšenice, koruze, detelje, trave, ovs, peanuti, navadnega in sladkega krompirja, solnčarice, buč, dinj, pavole, riža, na tisoče vrst najrazličnejšega sadnega drevja.

In vse to sedaj lahko vidite za svoj denar, kajti vsakemu plačam vožnjo, kateri kupi; istotako vsakemu, kateri je videl deželo roditi toliko pridelkov, ali da je videl lepša polja na svetu.

Osebnost imam 120, 30 in 40 akrov najfinjeje zemlje, katere se lahko očisti in za katero garantiram, da prvi pridelek plača zemljo, čiščenje in vsa poslopja. Po našim po poceni, ker imam sredstev jo čistiti. Priložnost imaš.

Obišči tukajšnje Slovence in čudil se boš, kaj se naredi v tej deželi. Vsa zemlja je kanalizirana.

Na tisoče akrov zemlje se je to leto prodalo kmetom iz Illinoisa, kateri prihajajo trumoma v naš kraj za stalno življenje.

Povabim te na trgatve in na koreze domačega vina, ki nisi pil boljega. Pri nas ne bo nikoli suše. Obišči nas! Ako ne rabiš zemlje, boš znal, kako živimo.

Vsa pisma pošljite na naslov: F. GRAM, (13-7-15-8) NAYLOR, MO.

VABILO NA IZLET,

(piknik) ki ga priredi društvo SLOŽNOST št. 303 SNPJ v Ralphtonu, Pa.,

v nedeljo dne 22. julija t. l.

na istem prostoru kot ga je imelo zadnjič društvo sv. Barbare nad rovom šte. 1.

Piknik se prične ob 2. uri popoldne in konča pa ob 8. uri zvečer. Vstopnina za moške \$1.25.

Tem potom vabimo vsa sosednja društva ter posamezne rojake in rojakinje, da nam pridejo na pomoč, da se bo piknik tem ugodneje vršil.

V slučaju slabega vremena se bo piknik vršil doma v društveni dvorani št. 32 pri sobratu Alojziju Bizjaku. Za dobro postrežbo in sladoled bo skrbel odbor.

Pri zadnji seji dne 8. julija je bilo tudi sklenjeno, da oni, ki niso nad 10 milj oddaljeni, plačajo \$1.25 v blagajno, če prav se piknika ne vdeležijo, bolj oddaljeni pa le po 50c, če se ne morejo vdeležiti.

Na veselo svidenje na pikniku 22. julija! Marjan Koroschetz, tajnik. (17-19-7)

VABILO

na VELIKO ZABAVNO in PLESNO VESELOCO,

katero priredi društvo SV. BARBARE šte. 50 v Burdine, Pa.,

v soboto dne 28. julija t. l. v slovenski dvorani.

Pričetek ob 6. uri zvečer.

Ker je čisto dobiček namenjen v prid društvene blagajne, zato vlijudno vabimo vsa slovenska društva ter posamezne Slovence in Slovence, da se te naše veselice v mnogobrojnem številu vdeležijo blagovolijo.

Igrala bo tukajšnja domača godba na pihala.

Za hladno okrepčilo in dober prigrizek bo skrbel za to izvoljen odbor.

Obenem opozarjam člane in članice omenjenega društva, da se vsi vdeležijo te veselice, ker vsakega je dolžnost pomagati svoji društveni blagajni.

Vincent Widmar, tajnik, Box 41, Presto, Pa. (17-19-7)

Ni prepozno!

Za vas še ni prekasno, da se pridružite farmerski koloniji v St. Heleni in pridelate leto letno živeža za prihodnjo zimo. Na trg so že prišli pomladanski pridelki, kakor: pesa, repa, spinarica, solata, korenje, redkvice, čebula, jagode in špargli.

Pomisliti pa morate, da prvi večji jesenski mraz pride šele koncem novembra. To daje našim farmerjem šest mesecev več časa za delo na svojih zemljiščih. Ko poberejo en pridelek, denejo zopet drugega v zemljo. Ker morejo to storiti, zato je pa dobiček tudi tako velik.

Stvari, katere morejo v juniju sejati in saditi, so: fízol, paradižniki (tomatoes), koruza, grah in bombaž.

V juliju morete sejati: repo, kolerabo, zelje, grah, peso in irski krompir.

Ves svet zahteva živeža in zelo so v skrbeh za živež v Združenih državah za prihodnjo zimo. Ako se razumete v obdelovanju zemlje, ne morete nikdar imeti lepše prilike kot ravno sedaj, da si pridobite nekaj zemlje in takoj prične pridelovati živež.

Naši farmerji so ravno končali s pošiljanjem solate in dobili so lepe cene. Ravno zdaj sklenejo razpošiljati jagode, katere so te pomlad pošiljali po nenavadno visoki ceni. Grah prodajajo sedaj po \$3.50 basket, pri čemur imajo polovico dobička. Ko ne bo več graha, bo krompir zrel za na trg. Sedanja cena krompirja je \$8.50 do \$10 za sod 2 in pol bušlja.

Ali si morete želeti kaj boljše ga kot to?

Za vas je zelo primerno, zlasti ako živite na severu ali pa na zapadu, kjer je pomlad pozna in se farmerji šele pripravljajo, da bodo obdelovali polje. Ko boste brali te vrstice, pa se boste čudili, koliko bi mogli biti resnice na tem, kar smo povedali. V St. Heleni je vse tako dobro, kakor smo navedli. Ali hočete imeti svojo farmo? Ako je temu tako, zakaj ne vzamete prvega vlakla ter greste tja in si izberete zemljišče? Govorite s farmerji, ki so že dolgo tam in povedali vam bodo vse pogoje.

Imamo vedno svojega zastopnika, ki je vsak čas pripravljen iti

z dvema ali več osebami, ki se za to zanimajo. Ako pa želite iti sami, ne boste imeli težav najti ta prostor. Tam je mnogo farmerjev, ki bodo veseli, ako vam bodo mogli kaj pojasniti. za kar jih boste vprašali.

Pišite nam takoj. Ni prepozno, da začnete.

North American Farms Assn. (Inc.) 17 Battery Pl., New York, N. Y.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem onim, ki so mi pisali zaradi šole, da naj imajo malo potrpljenja z odgovori. Ker sem zelo zaposlen, mi ni mogoče vsakomur odgovoriti pisanimu potomu, zato naznanjam tem potom sledeče:

Ker sem dobil razna vprašanja, sem pisal predsedniku šole za pojasnila. Predsednik šole je na potletenskem potovanju in bom odgovor prejel šele v nekaj dneh. Torej kateri se boste letos odzvali ter želeli priti v šolo, se vam ni treba bati, da bi bili prepozni, jaz vam bom o pravem času naznanil vse podrobnosti. Toliko za sedaj!

S pozdravom Karl H. Pogledich, c/o Dubuque College, 550 Delhi St., Dubuque, Iowa. (17-19-7)

JUVITO

MOČ — to je kar vam manjka — ako niste s seboj zadovoljni — nimate uspehov, nimate dovolj moči za vsako delo ali napraviti udobno življenje.

ZA

moč, živahnost in veselje je JUVITO, ki ga rabite. Ono je JUVITO, ki naredi da se počutite zadovoljni, ste ustrajni in da se zavzimate pravih moči in veselja v življenju. JUVITO je naravno zdravilo. JUVITO je predpis, ki vživlja kri in živce ter krepi moč življenja takoj s prvo tableto do zadnje v zav

SLOVENSKO

podp. društvo **svete Barbare**

ZA KEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2, box 114, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Willow, Pa.
I. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 63, Burdine, Pa.
II. nadzornik: IVAN GROBELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kan.
I. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
II. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugoga. Denar naj se plačuje edino potomo poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potomo privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popravi.

GERSTAECKER:

Roparji na Mississippi

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

31 (Nadaljevanje).

24.

DOŽIVLJAJ PATRICKA O'TOOLE.

Ko je zapustil Patrick O'Toole svoja dva tovariša na bregu, se je odpravil proti sodnikovemu stanovanju. On ni zahteval od njega pomoči, pač ga je pa hotel prositi samo za kompas, ker je bil svoje ga nekam založil.

Toda kot že vemo, ni dobil sodnika Daytona doma.

Zamisljen je odšel in medpotoma sklenil, da se bo podal na pot brez kompasa.

Odpravil se je na breg, stopil je v čoln in začel veslati proti nasprotnemu bregu.

Po preteku pol ure je bil že pri mlademu farmerju, kateri mu je povedal, da plujejo ponoči po reki skrivnostni čolni, o katerih pa ne ve, kdo se nahaja v njih in kam so namenjeni.

Farmerju je dal malo žganja in se prijazno poslovil od njega.

Tudi sam je bil parkrat nagnil vrč in se napil poguma.

Veslal je in veslal ter se krog polnoči približal otoku, o katerem je sodelil, da se nahaja na njem roparska druhal. — Največ sitnosti je imel z velikimi drogi, ki so se nahajali krog otoka. — Po velikih naporih je vendar prestal vse nevarnosti ter se izkrcal na otoku.

Čoln je spravil pod vrbičje in se odpravil v notranjost otoka.

Naenkrat je zaslišal poleg sebe govorjenje.

Legel je, se potuhnil in pazljivo poslušal.

Moža, ki sta se mu bližala, sta se pogovarjala:

— Jaz vam pa rečem, Jones, da ne smete zapustiti otoka. —

Vpoštevajte vendar strašno prisego, ki vas veže. — Vsi imamo strogo zapoved, da vas ne smemo nikamor pustiti.

— Saj rad storim, karkoli hočete. — Še desetkrat vam prisegam in se pridrušim, če hočete. — Zakaj bi ostal tukaj, če me ne veseli? — V kakem drugem kraju bi lahko zaslužil veliko več denarja.

— Vi ste samo enkrat prisegli, in to samo glavarju. — Taka prisega pa še ne velja. — Prisegi boste morali še enkrat in sicer jutri, vpricho vseh članov naše družbe.

— Tako? — Torej še do jutri bom moral čakati? — je zamrmral Jones nevoljno. — Popravice vam povem, da se mi tako življenje ne dopade. — Zakaj bi nosil svojo kožo ponedolžnem na trg?

— Po nedolžnem? — se je zarežal tovariš.

— Da, da, čisto nedolžen sem. — In tudi pregrešiti se nočem. — Ben, lepo vas prosim, pripravite mi čoln. — Vam bom prisegel, če hočete, in to bo menda zadostovalo.

— Meni? — Rajše grem takoj v peklo, kot da bi mesto vaše vtaknil svojo glavo v zanjko. — Če enkrat obljubite, izvršite prisego. — Strela božja, kaj je pa to? — Skoraj bi bil padel.

— Kaj je? — je vprašal Jones ves preplašen.

Irec, do katerega sta dospela, se pa ni ganil. — Po vsem telesu ga je izpreletelo. — Roparja sta bila gotovo dobro oborožena, dočim, pa on ni imel pri sebi razen malega noža nabenege orožja.

— Hudiča, Tuska, katerega je umoril Kelly, so privlekli sem in ga niso pokopali. — Saj pravim, take lahkomisljenosti pa še ne.

Izza pasu je vzel sekirino in začel kopati zemljo. — Vsa okolica je bila pokrita z gostim meglo. — Videlo se je komaj dve pedi pred nosom.

— Jaz pa grem pogledat, če je kje kak čoln — je rekel Jones. — Saj je vendar kapitan zapovedal.

— Seveda, vi bi radi šli pogledat, in če bi slučajno dobili čoln, bi lepo sedli vanj ter odpluli bogvekam. — Le lepo tukaj ostanite. — Zakaj vendar?

Grob mi morate pomagati napraviti. — In šele ko bova tega tukaj pokopala, bova šla skupaj pogledat, če se je Irec izkrcal in kje je njegov čoln.

Molče sta začela odkopavati zemljo.

Irec je trepetal po vsem telesu.

Roparja sta tik poleg njega kopala grob, v katerega ga bosta živega vrgla, če bi se mogel zatajiti.

Edina pot mu je preostajala, ki je bila pa jako nevarna in riskirana. — Hotel je planiti kvišku, pobiti moža na tla ter prejšnjemogoče dospeti v svoj čoln in se odpeljati.

Brezslušno se je obrnil na levo stran, potegnil iz žepa nož in čakal. — Smer, iz katere je dospel, si je čisto natančno zapomnil.

— Jaz grem pa vseeno pogledat — je rekel Jones.
— No, pa pojdi, saj ne boš ničesar našel.
Kakih pet minut pozneje je zaslišal Irec tih glas:
— Ben!
— Kaj je?
— Tukaj je čoln. — Pustite grob in pojdite sem. — Če dobiva Irec, bova lahko dva naenkrat zakopala.
Irec je zastala vsa kri po žilah. — Zdaj so mu zaprte vse poti, ker so dobili njegov čoln.
— Kje je čoln? — je vprašal Ben in prenehal kopati.
— Tukaj med vrbičjem.
— Dobro. — Napravite tako kot vam je zapovedal Kelly in molčite že enkrat.
Ostanite tam in pazite.
Ben je začel znova kopati.
Irec je tako zelo utrpalo srce, da je mislil, da se mora slišati utripanje najmanj pol milje naokoli.
Po goščavi so se zaslišali koraki.
— Kje si, Ben? — je vprašal glas.
Irec se je stresel. — To je bil oni človek, katerega je bil Ben pobil na tla.
— Tukaj. — Jones je dobil Irec čoln. — Pojdi naprej naravnost v to smer.
Irec je bil prepričan, da je izgubljen. — Kaj naj stori? — Ali naj se splazi k vodi in plava na drugo stran? — Ne, to bi bilo prenevarno, kajti reka preveč dere.
Medtem se je bil Jones vrnil.
Irec se je začel plaziti v goščavo. — Tiho in brezslušno kakor roparska žival. — Ako bi v tistem trenutku prodrl mesec meglo in razsvetlil okolico, bi bil naš junak izpuhlen.
Nehote in nevede je pa prijel za suho vejo ter jo zlomil z roko.
— Ali slišite, Jones?
— Kaj je, Ben?
— Zdi se mi kot da bi kdo stopil na suho vejo.
— Ne, jaz ničesar nisem slišal. — No, zdaj je pa jama že dovolj globoka. — Če mislite, da sem prišel na otok za grobarja, so prokleto motite. — Vrziva truplo v jamo. — Prokleto delo je v megli in noči zakopavati mrliča. — Na otoku imate menda večkrat tako delo?
— Za božjo voljo, kaj pa vedno blebečete? — Ali ne morete biti malo tiho?
— Saj lahko molčim. — Meni je vseeno.
— Meni se je pa zdelo — je nadaljeval Ben, — kakor da bi kdo stopil na kako suho vejo.
— Strela božja!
— Kaj pa je? — Kaj pa je?
— Kje je mrlič? — Ah, tukaj je. — Mislil sem, da je ležal na oni strani. — Pomagajte mi, mož je težak.
Jones se ni ganil.
— Hudiča, ali se ga bojite prijeti? — Sprva je seveda malo nerodno, toda sčasoma se človek privadi.
— Saj je čisto gorak — je rekel Jones, ki se je s tresočimi rokami dotaknil Irecovih nog. — Morda je še živ?
— Ali noriš? — se je zarežal Ben. — Kdor je enkrat okusil Kellyjev nož, ne potrebuje nobenih medicins. — Mrzel pa tudi ne more biti, saj je komaj eno uro mrtev.
Prišla sta Irec in ga odnesla k jami.
Pri jami je prvi izpustil.
Irec je zdrčal z glavo naprej v jamo. — Da bi se preveč ne udaril, si je pomagal z rokama, česar pa pogrebca k sreči nista opazila, ker je vladala naokrog neprodna tema.
Prva plast prsti je padla na Irec. — Če bi planil kvišku ter skočil iz jame, bi mu noben svetnik ne mogel pomagati. — Da bi se ga pogrebca usmislila, pa niti misliti ni mogel. — Ako obleži bo v par trenutkih živ pokopan.
Jonesove besede so vzbudile v njem novo upanje. — Če se prepričata, da ni mrtev, ga ne bosta živega pokopala. — Na ta način bi lahko pridobil malo časa. — Kakorhitro pa tega ni, je njegov pogin gotov.
Ko je padla nanj druga plast zemlje, je komaj slišno zastokal. — Jezus Kristus! — je zakričal Jones. — Ali vam nisem povedal? — On še vedno živi. — Malo je manjkalo, da ga nista živega pokopala.
— Hm — je zamrmral Ben. — Škoda bi ne bilo. — Toda hudiča...
Tedaj je pa počilo v daljavi in pok jim je vstavil nadaljno govorjenje.
Zatem se je pa oglašil žvižg — znano znamenje roparjev.
— Hudiča! — To je Zlodjevi Bill! — je vzkliknil ropar. — Nov plen nas čaka. — Jones, izkoplajte mrliča in ga skušajte spraviti k zavesti, ali ga pa zagrebite, kakor hočete.
— Toda, poslušajte — je jecal Jones. — Jaz ne morem.
— Napravite, kar se vam izljubi. — Samo odtod ne smete nikamor.
Po teh besedah je Ben zdirjal v smer, kjer je bil zasidran Irec čoln.
— Pomagajte! — je zaklical Irec. — Pomagajte! — Zadušil se bom!
— Čakajte malo — mu je prigovarjal Jones. — Zlodja, ste težki. — Sam vas še dvigniti ne bom mogel. — Ali ne morete stopiti na noge? — Hudiča kaj je pa to?... Saj ste močni.... No, no.... kaj pa je to?
Jones je imel dovolj vzroka, da se je prestrašil. — Irec ga je bil namreč nenadoma tesno objel z levega, z desnega ga je pa tako močno udaril po glavi, da je omahnil in se zvalil v jamo.
Irec se je globoko oddahnil in se odpravil k čolnu. — Ni hodil, ampak tekkel je.
Medpotoma je srečal Bena, ki je zamenjal Irec s svojim tovarišem.
— Jones! — je kričal za njim, kam pa hudiča letite? — No, če mislite, da bom šel v tej temi za vami, se prokleto motite. — Z otoka ne morete uiti, ker so vsi čolni zasedeni, plavati pa tudi ne znate. Dospeti do jame se je pa začel na ves glas krotovati.
— Saj pravim — je rekel — kako veliki bojazljivci so ljudje. — Jones ga je skušal potegniti iz jame, pa se ga je gotovo tako prestrašil, da je pobežnil.
Po teh besedah je začel svojega tovariša živega pokopavati

— Jaz grem pa vseeno pogledat — je rekel Jones.
— No, pa pojdi, saj ne boš ničesar našel.
Kakih pet minut pozneje je zaslišal Irec tih glas:
— Ben!
— Kaj je?
— Tukaj je čoln. — Pustite grob in pojdite sem. — Če dobiva Irec, bova lahko dva naenkrat zakopala.
Irec je zastala vsa kri po žilah. — Zdaj so mu zaprte vse poti, ker so dobili njegov čoln.
— Kje je čoln? — je vprašal Ben in prenehal kopati.
— Tukaj med vrbičjem.
— Dobro. — Napravite tako kot vam je zapovedal Kelly in molčite že enkrat.
Ostanite tam in pazite.
Ben je začel znova kopati.
Irec je tako zelo utrpalo srce, da je mislil, da se mora slišati utripanje najmanj pol milje naokoli.
Po goščavi so se zaslišali koraki.
— Kje si, Ben? — je vprašal glas.
Irec se je stresel. — To je bil oni človek, katerega je bil Ben pobil na tla.
— Tukaj. — Jones je dobil Irec čoln. — Pojdi naprej naravnost v to smer.
Irec je bil prepričan, da je izgubljen. — Kaj naj stori? — Ali naj se splazi k vodi in plava na drugo stran? — Ne, to bi bilo prenevarno, kajti reka preveč dere.
Medtem se je bil Jones vrnil.
Irec se je začel plaziti v goščavo. — Tiho in brezslušno kakor roparska žival. — Ako bi v tistem trenutku prodrl mesec meglo in razsvetlil okolico, bi bil naš junak izpuhlen.
Nehote in nevede je pa prijel za suho vejo ter jo zlomil z roko.
— Ali slišite, Jones?
— Kaj je, Ben?
— Zdi se mi kot da bi kdo stopil na suho vejo.
— Ne, jaz ničesar nisem slišal. — No, zdaj je pa jama že dovolj globoka. — Če mislite, da sem prišel na otok za grobarja, so prokleto motite. — Vrziva truplo v jamo. — Prokleto delo je v megli in noči zakopavati mrliča. — Na otoku imate menda večkrat tako delo?
— Za božjo voljo, kaj pa vedno blebečete? — Ali ne morete biti malo tiho?
— Saj lahko molčim. — Meni je vseeno.
— Meni se je pa zdelo — je nadaljeval Ben, — kakor da bi kdo stopil na kako suho vejo.
— Strela božja!
— Kaj pa je? — Kaj pa je?
— Kje je mrlič? — Ah, tukaj je. — Mislil sem, da je ležal na oni strani. — Pomagajte mi, mož je težak.
Jones se ni ganil.
— Hudiča, ali se ga bojite prijeti? — Sprva je seveda malo nerodno, toda sčasoma se človek privadi.
— Saj je čisto gorak — je rekel Jones, ki se je s tresočimi rokami dotaknil Irecovih nog. — Morda je še živ?
— Ali noriš? — se je zarežal Ben. — Kdor je enkrat okusil Kellyjev nož, ne potrebuje nobenih medicins. — Mrzel pa tudi ne more biti, saj je komaj eno uro mrtev.
Prišla sta Irec in ga odnesla k jami.
Pri jami je prvi izpustil.
Irec je zdrčal z glavo naprej v jamo. — Da bi se preveč ne udaril, si je pomagal z rokama, česar pa pogrebca k sreči nista opazila, ker je vladala naokrog neprodna tema.
Prva plast prsti je padla na Irec. — Če bi planil kvišku ter skočil iz jame, bi mu noben svetnik ne mogel pomagati. — Da bi se ga pogrebca usmislila, pa niti misliti ni mogel. — Ako obleži bo v par trenutkih živ pokopan.
Jonesove besede so vzbudile v njem novo upanje. — Če se prepričata, da ni mrtev, ga ne bosta živega pokopala. — Na ta način bi lahko pridobil malo časa. — Kakorhitro pa tega ni, je njegov pogin gotov.
Ko je padla nanj druga plast zemlje, je komaj slišno zastokal. — Jezus Kristus! — je zakričal Jones. — Ali vam nisem povedal? — On še vedno živi. — Malo je manjkalo, da ga nista živega pokopala.
— Hm — je zamrmral Ben. — Škoda bi ne bilo. — Toda hudiča...
Tedaj je pa počilo v daljavi in pok jim je vstavil nadaljno govorjenje.
Zatem se je pa oglašil žvižg — znano znamenje roparjev.
— Hudiča! — To je Zlodjevi Bill! — je vzkliknil ropar. — Nov plen nas čaka. — Jones, izkoplajte mrliča in ga skušajte spraviti k zavesti, ali ga pa zagrebite, kakor hočete.
— Toda, poslušajte — je jecal Jones. — Jaz ne morem.
— Napravite, kar se vam izljubi. — Samo odtod ne smete nikamor.
Po teh besedah je Ben zdirjal v smer, kjer je bil zasidran Irec čoln.
— Pomagajte! — je zaklical Irec. — Pomagajte! — Zadušil se bom!
— Čakajte malo — mu je prigovarjal Jones. — Zlodja, ste težki. — Sam vas še dvigniti ne bom mogel. — Ali ne morete stopiti na noge? — Hudiča kaj je pa to?... Saj ste močni.... No, no.... kaj pa je to?
Jones je imel dovolj vzroka, da se je prestrašil. — Irec ga je bil namreč nenadoma tesno objel z levega, z desnega ga je pa tako močno udaril po glavi, da je omahnil in se zvalil v jamo.
Irec se je globoko oddahnil in se odpravil k čolnu. — Ni hodil, ampak tekkel je.
Medpotoma je srečal Bena, ki je zamenjal Irec s svojim tovarišem.
— Jones! — je kričal za njim, kam pa hudiča letite? — No, če mislite, da bom šel v tej temi za vami, se prokleto motite. — Z otoka ne morete uiti, ker so vsi čolni zasedeni, plavati pa tudi ne znate. Dospeti do jame se je pa začel na ves glas krotovati.
— Saj pravim — je rekel — kako veliki bojazljivci so ljudje. — Jones ga je skušal potegniti iz jame, pa se ga je gotovo tako prestrašil, da je pobežnil.
Po teh besedah je začel svojega tovariša živega pokopavati

— Jaz grem pa vseeno pogledat — je rekel Jones.
— No, pa pojdi, saj ne boš ničesar našel.
Kakih pet minut pozneje je zaslišal Irec tih glas:
— Ben!
— Kaj je?
— Tukaj je čoln. — Pustite grob in pojdite sem. — Če dobiva Irec, bova lahko dva naenkrat zakopala.
Irec je zastala vsa kri po žilah. — Zdaj so mu zaprte vse poti, ker so dobili njegov čoln.
— Kje je čoln? — je vprašal Ben in prenehal kopati.
— Tukaj med vrbičjem.
— Dobro. — Napravite tako kot vam je zapovedal Kelly in molčite že enkrat.
Ostanite tam in pazite.
Ben je začel znova kopati.
Irec je tako zelo utrpalo srce, da je mislil, da se mora slišati utripanje najmanj pol milje naokoli.
Po goščavi so se zaslišali koraki.
— Kje si, Ben? — je vprašal glas.
Irec se je stresel. — To je bil oni človek, katerega je bil Ben pobil na tla.
— Tukaj. — Jones je dobil Irec čoln. — Pojdi naprej naravnost v to smer.
Irec je bil prepričan, da je izgubljen. — Kaj naj stori? — Ali naj se splazi k vodi in plava na drugo stran? — Ne, to bi bilo prenevarno, kajti reka preveč dere.
Medtem se je bil Jones vrnil.
Irec se je začel plaziti v goščavo. — Tiho in brezslušno kakor roparska žival. — Ako bi v tistem trenutku prodrl mesec meglo in razsvetlil okolico, bi bil naš junak izpuhlen.
Nehote in nevede je pa prijel za suho vejo ter jo zlomil z roko.
— Ali slišite, Jones?
— Kaj je, Ben?
— Zdi se mi kot da bi kdo stopil na suho vejo.
— Ne, jaz ničesar nisem slišal. — No, zdaj je pa jama že dovolj globoka. — Če mislite, da sem prišel na otok za grobarja, so prokleto motite. — Vrziva truplo v jamo. — Prokleto delo je v megli in noči zakopavati mrliča. — Na otoku imate menda večkrat tako delo?
— Za božjo voljo, kaj pa vedno blebečete? — Ali ne morete biti malo tiho?
— Saj lahko molčim. — Meni je vseeno.
— Meni se je pa zdelo — je nadaljeval Ben, — kakor da bi kdo stopil na kako suho vejo.
— Strela božja!
— Kaj pa je? — Kaj pa je?
— Kje je mrlič? — Ah, tukaj je. — Mislil sem, da je ležal na oni strani. — Pomagajte mi, mož je težak.
Jones se ni ganil.
— Hudiča, ali se ga bojite prijeti? — Sprva je seveda malo nerodno, toda sčasoma se človek privadi.
— Saj je čisto gorak — je rekel Jones, ki se je s tresočimi rokami dotaknil Irecovih nog. — Morda je še živ?
— Ali noriš? — se je zarežal Ben. — Kdor je enkrat okusil Kellyjev nož, ne potrebuje nobenih medicins. — Mrzel pa tudi ne more biti, saj je komaj eno uro mrtev.
Prišla sta Irec in ga odnesla k jami.
Pri jami je prvi izpustil.
Irec je zdrčal z glavo naprej v jamo. — Da bi se preveč ne udaril, si je pomagal z rokama, česar pa pogrebca k sreči nista opazila, ker je vladala naokrog neprodna tema.
Prva plast prsti je padla na Irec. — Če bi planil kvišku ter skočil iz jame, bi mu noben svetnik ne mogel pomagati. — Da bi se ga pogrebca usmislila, pa niti misliti ni mogel. — Ako obleži bo v par trenutkih živ pokopan.
Jonesove besede so vzbudile v njem novo upanje. — Če se prepričata, da ni mrtev, ga ne bosta živega pokopala. — Na ta način bi lahko pridobil malo časa. — Kakorhitro pa tega ni, je njegov pogin gotov.
Ko je padla nanj druga plast zemlje, je komaj slišno zastokal. — Jezus Kristus! — je zakričal Jones. — Ali vam nisem povedal? — On še vedno živi. — Malo je manjkalo, da ga nista živega pokopala.
— Hm — je zamrmral Ben. — Škoda bi ne bilo. — Toda hudiča...
Tedaj je pa počilo v daljavi in pok jim je vstavil nadaljno govorjenje.
Zatem se je pa oglašil žvižg — znano znamenje roparjev.
— Hudiča! — To je Zlodjevi Bill! — je vzkliknil ropar. — Nov plen nas čaka. — Jones, izkoplajte mrliča in ga skušajte spraviti k zavesti, ali ga pa zagrebite, kakor hočete.
— Toda, poslušajte — je jecal Jones. — Jaz ne morem.
— Napravite, kar se vam izljubi. — Samo odtod ne smete nikamor.
Po teh besedah je Ben zdirjal v smer, kjer je bil zasidran Irec čoln.
— Pomagajte! — je zaklical Irec. — Pomagajte! — Zadušil se bom!
— Čakajte malo — mu je prigovarjal Jones. — Zlodja, ste težki. — Sam vas še dvigniti ne bom mogel. — Ali ne morete stopiti na noge? — Hudiča kaj je pa to?... Saj ste močni.... No, no.... kaj pa je to?
Jones je imel dovolj vzroka, da se je prestrašil. — Irec ga je bil namreč nenadoma tesno objel z levega, z desnega ga je pa tako močno udaril po glavi, da je omahnil in se zvalil v jamo.
Irec se je globoko oddahnil in se odpravil k čolnu. — Ni hodil, ampak tekkel je.
Medpotoma je srečal Bena, ki je zamenjal Irec s svojim tovarišem.
— Jones! — je kričal za njim, kam pa hudiča letite? — No, če mislite, da bom šel v tej temi za vami, se prokleto motite. — Z otoka ne morete uiti, ker so vsi čolni zasedeni, plavati pa tudi ne znate. Dospeti do jame se je pa začel na ves glas krotovati.
— Saj pravim — je rekel — kako veliki bojazljivci so ljudje. — Jones ga je skušal potegniti iz jame, pa se ga je gotovo tako prestrašil, da je pobežnil.
Po teh besedah je začel svojega tovariša živega pokopavati

— Jaz grem pa vseeno pogledat — je rekel Jones.
— No, pa pojdi, saj ne boš ničesar našel.
Kakih pet minut pozneje je zaslišal Irec tih glas:
— Ben!
— Kaj je?
— Tukaj je čoln. — Pustite grob in pojdite sem. — Če dobiva Irec, bova lahko dva naenkrat zakopala.
Irec je zastala vsa kri po žilah. — Zdaj so mu zaprte vse poti, ker so dobili njegov čoln.
— Kje je čoln? — je vprašal Ben in prenehal kopati.
— Tukaj med vrbičjem.
— Dobro. — Napravite tako kot vam je zapovedal Kelly in molčite že enkrat.
Ostanite tam in pazite.
Ben je začel znova kopati.
Irec je tako zelo utrpalo srce, da je mislil, da se mora slišati utripanje najmanj pol milje naokoli.
Po goščavi so se zaslišali koraki.
— Kje si, Ben? — je vprašal glas.
Irec se je stresel. — To je bil oni človek, katerega je bil Ben pobil na tla.
— Tukaj. — Jones je dobil Irec čoln. — Pojdi naprej naravnost v to smer.
Irec je bil prepričan, da je izgubljen. — Kaj naj stori? — Ali naj se splazi k vodi in plava na drugo stran? — Ne, to bi bilo prenevarno, kajti reka preveč dere.
Medtem se je bil Jones vrnil.
Irec se je začel plaziti v goščavo. — Tiho in brezslušno kakor roparska žival. — Ako bi v tistem trenutku prodrl mesec meglo in razsvetlil okolico, bi bil naš junak izpuhlen.
Nehote in nevede je pa prijel za suho vejo ter jo zlomil z roko.
— Ali slišite, Jones?
— Kaj je, Ben?
— Zdi se mi kot da bi kdo stopil na suho vejo.
— Ne, jaz ničesar nisem slišal. — No, zdaj je pa jama že dovolj globoka. — Če mislite, da sem prišel na otok za grobarja, so prokleto motite. — Vrziva truplo v jamo. — Prokleto delo je v megli in noči zakopavati mrliča. — Na otoku imate menda večkrat tako delo?
— Za božjo voljo, kaj pa vedno blebečete? — Ali ne morete biti malo tiho?
— Saj lahko molčim. — Meni je vseeno.
— Meni se je pa zdelo — je nadaljeval Ben, — kakor da bi kdo stopil na kako suho vejo.
— Strela božja!
— Kaj pa je? — Kaj pa je?
— Kje je mrlič? — Ah, tukaj je. — Mislil sem, da je ležal na oni strani. — Pomagajte mi, mož je težak.
Jones se ni ganil.
— Hudiča, ali se ga bojite prijeti? — Sprva je seveda malo nerodno, toda sčasoma se človek privadi.
— Saj je čisto gorak — je rekel Jones, ki se je s tresočimi rokami dotaknil Irecovih nog. — Morda je še živ?
— Ali noriš? — se je zarežal Ben. — Kdor je enkrat okusil Kellyjev nož, ne potrebuje nobenih medicins. — Mrzel pa tudi ne more biti, saj je komaj eno uro mrtev.
Prišla sta Irec in ga odnesla k jami.
Pri jami je prvi izpustil.
Irec je zdrčal z glavo naprej v jamo. — Da bi se preveč ne udaril, si je pomagal z rokama, česar pa pogrebca k sreči nista opazila, ker je vladala naokrog neprodna tema.
Prva plast prsti je padla na Irec. — Če bi planil kvišku ter skočil iz jame, bi mu noben svetnik ne mogel pomagati. — Da bi se ga pogrebca usmislila, pa niti misliti ni mogel. — Ako obleži bo v par trenutkih živ pokopan.
Jonesove besede so vzbudile v njem novo upanje. — Če se prepričata, da ni mrtev, ga ne bosta živega pokopala. — Na ta način bi lahko pridobil malo časa. — Kakorhitro pa tega ni, je njegov pogin gotov.
Ko je padla nanj druga plast zemlje, je komaj slišno zastokal. — Jezus Kristus! — je zakričal Jones. — Ali vam nisem povedal? — On še vedno živi. — Malo je manjkalo, da ga nista živega pokopala.
— Hm — je zamrmral Ben. — Škoda bi ne bilo. — Toda hudiča...
Tedaj je pa počilo v daljavi in pok jim je vstavil nadaljno govorjenje.
Zatem se je pa oglašil žvižg — znano znamenje roparjev.
— Hudiča! — To je Zlodjevi Bill! — je vzkliknil ropar. — Nov plen nas čaka. — Jones, izkoplajte mrliča in ga skušajte spraviti k zavesti, ali ga pa zagrebite, kakor hočete.
— Toda, poslušajte — je jecal Jones. — Jaz ne morem.
— Napravite, kar se vam izljubi. — Samo odtod ne smete nikamor.
Po teh besedah je Ben zdirjal v smer, kjer je bil zasidran Irec čoln.
— Pomagajte! — je zaklical Irec. — Pomagajte! — Zadušil se bom!
— Čakajte malo — mu je prigovarjal Jones. — Zlodja, ste težki. — Sam vas še dvigniti ne bom mogel. — Ali ne morete stopiti na noge? — Hudiča kaj je pa to?... Saj ste močni.... No, no.... kaj pa je to?
Jones je imel dovolj vzroka, da se je prestrašil. — Irec ga je bil namreč nenadoma tesno objel z levega, z desnega ga je pa tako močno udaril po glavi, da je omahnil in se zvalil v jamo.
Irec se je globoko oddahnil in se odpravil k čolnu. — Ni hodil, ampak tekkel je.
Medpotoma je srečal Bena, ki je zamenjal Irec s svojim tovarišem.
— Jones! — je kričal za njim, kam pa hudiča letite? — No, če mislite, da bom šel v tej temi za vami, se prokleto motite. — Z otoka ne morete uiti, ker so vsi čolni zasedeni, plavati pa tudi ne znate. Dospeti do jame se je pa začel na ves glas krotovati.
— Saj pravim — je rekel — kako veliki bojazljivci so ljudje. — Jones ga je skušal potegniti iz jame, pa se ga je gotovo tako prestrašil, da je pobežnil.
Po teh besedah je začel svojega tovariša živega pokopavati

— Jaz grem pa vseeno pogledat — je rekel Jones.
— No, pa pojdi, saj ne boš ničesar našel.
Kakih pet minut pozneje je zaslišal Irec tih glas:
— Ben!
— Kaj je?
— Tukaj je čoln. — Pustite grob in pojdite sem. — Če dobiva Irec, bova lahko dva naenkrat zakopala.
Irec je zastala vsa kri po žilah. — Zdaj so mu zaprte vse poti, ker so dobili njegov čoln.
— Kje je čoln? — je vprašal Ben in prenehal kopati.
— Tukaj med vrbičjem.
— Dobro. — Napravite tako kot vam je zapovedal Kelly in molčite že enkrat.
Ostanite tam in pazite.
Ben je začel znova kopati.
Irec je tako zelo utrpalo srce, da je mislil, da se mora slišati utripanje najmanj pol milje naokoli.
Po goščavi so se zaslišali koraki.
— Kje si, Ben? — je vprašal glas.
Irec se je stresel. — To je bil oni človek, katerega je bil Ben pobil na tla.
— Tukaj. — Jones je dobil Irec čoln. — Pojdi naprej naravnost v to smer.
Irec je bil prepričan, da je izgubljen. — Kaj naj stori? — Ali naj se splazi k vodi in plava na drugo stran? — Ne, to bi bilo prenevarno, kajti reka preveč dere.
Medtem se je bil Jones vrnil.
Irec se je začel plaziti v goščavo. — Tiho in brezslušno kakor roparska žival. — Ako bi v tistem trenutku prodrl mesec meglo in razsvetlil okolico, bi bil naš junak izpuhlen.
Nehote in nevede je pa prijel za suho vejo ter jo zlomil z roko.
— Ali slišite, Jones?
— Kaj je, Ben?
— Zdi se mi kot da bi kdo stopil na suho vejo.
— Ne, jaz ničesar nisem slišal. — No, zdaj je pa jama že dovolj globoka. — Če mislite, da sem prišel na otok za grobarja, so prokleto motite. — Vrziva truplo v jamo. — Prokleto delo je v megli in noči zakopavati mrliča. — Na otoku imate menda večkrat tako delo?
— Za božjo voljo, kaj pa vedno blebečete? — Ali ne morete biti malo tiho?
— Saj lahko molčim. — Meni je vseeno.
— Meni se je pa zdelo — je nadaljeval Ben, — kakor da bi kdo stopil na kako suho vejo.
— Strela božja!
— Kaj pa je? — Kaj pa je?
— Kje je mrlič? — Ah, tukaj je. — Mislil sem, da je ležal na oni strani. — Pomagajte mi, mož je težak.
Jones se ni ganil.
— Hudiča, ali se ga bojite prijeti? — Sprva je seveda malo nerodno, toda sčasoma se človek privadi.
— Saj je čisto gorak — je rekel Jones, ki se je s tresočimi rokami dotaknil Irecovih nog. — Morda je še živ?
— Ali noriš? — se je zarežal Ben. — Kdor je enkrat okusil Kellyjev nož, ne potrebuje nobenih medicins. — Mrzel pa tudi ne more biti, saj je komaj eno uro mrtev.
Prišla sta Irec in ga odnesla k jami.
Pri jami je prvi izpustil.
Irec je zdrčal z glavo naprej v jamo. — Da bi se preveč ne udaril, si je pomagal z rokama, česar pa pogrebca k sreči nista opazila, ker je vladala naokrog neprodna tema.
Prva plast prsti je padla na Irec. — Če bi planil kvišku ter skočil iz jame, bi mu noben svetnik ne mogel pomagati. — Da bi se ga pogrebca usmislila, pa niti misliti ni mogel. — Ako obleži bo v par trenutkih živ pokopan.
Jonesove besede so vzbudile v njem novo upanje. — Če se prepričata, da ni mrtev, ga ne bosta živega pokopala. — Na ta način bi lahko pridobil malo časa. — Kakorhitro pa tega ni, je njegov pogin gotov.
Ko je padla nanj druga plast zemlje, je komaj slišno zastokal. — Jezus Kristus! — je zakričal Jones. — Ali vam nisem povedal? — On še vedno živi. — Malo je manjkalo, da ga nista živega pokopala.
— Hm — je zamrmral Ben. — Škoda bi ne bilo. — Toda hudiča...
Tedaj je pa počilo v daljavi in pok jim je vstavil nadaljno govorjenje.
Zatem se je pa oglašil žvižg — znano znamenje roparjev.
— Hudiča! — To je Zlodjevi Bill! — je vzkliknil ropar. — Nov plen nas čaka. — Jones, izkoplajte mrliča in ga skušajte spraviti k zavesti, ali ga pa zagrebite